

301.41
ว ๒๑๑๖
๓

การศึกษาการเปลี่ยนแปลงทัศนคติค่านิยมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

ปริญญาานิพนธ์

ของ

รังกวงส์ โพนีสสาร

28 ก.พ. 2529

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มีนาคม 2524
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

87055

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ โท้พิจารณา
ปริญญาโทชั้นมัธยมศึกษา เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

สมิทธ ติงศภัทิย์ ประธาน
ดร. ชรินทร์ กรรมการ
กรรมการ

สมิทธ ติงศภัทิย์ ประธาน
ดร. ชรินทร์ กรรมการ
กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ขอขอบพระคุณอย่างสูงแก่ คุณพ่อ คุณแม่ ในการสนับสนุน ส่งเสริม และ
ให้กำลังใจในการศึกษา ในเบื้องต้น และตลอดมา

ขอขอบคุณในความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมเจกณ์ อภินันท์รักษา
ประธานกรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ เกื้อน สินธุพันธ์ประทุม กรรมการ
ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ แสนสุข และอาจารย์ วรณี โสมประยูร
ที่ได้สละเวลาตรวจแก้ไข และให้คำแนะนำเกี่ยวกับบทเรียนเพศศึกษา

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ อาจารย์ และนักเรียนโรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์
ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอบคุณในความเอื้อเฟื้อ ทั้งกำลังกาย กำลังใจ
ในการทำวิทยานิพนธ์ ของคุณวารุณี ชนวรานิษ คุณวรรณसार วรกิจ และ
คุณมานิจ บุญเต็ม พี่ เพื่อน และน้อง ๆ ทุกคน

รักวงศ์ โพธิสาร

สารบัญ

บทที่		หน้า
I	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	6
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	6
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารการค้นคว้า	9
	งานวิจัยในประเทศ	21
	งานวิจัยในต่างประเทศ	22
3	วิธีดำเนินการ	25
	การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	25
	การสร้างบทเรียน	26
	การดำเนินการทดลอง	27
	การออกแบบการทดลอง	27
	การวิเคราะห์หอมูล	28
4	ผลการวิเคราะห์หอมูล	30
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์หอมูล	30
	ผลการวิเคราะห์หอมูล	30

บทที่

หน้า

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	34
ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้	34
กลุ่มตัวอย่าง	34
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
อภิปรายผล	36
ข้อเสนอแนะทางการศึกษา	38
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	39
บรรณานุกรม	40
ภาคผนวก	45

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อการทดลองแยกตามเพศ	25
2 จำนวนตัวอย่างประชากรแยกตามเพศ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังให้บทเรียนเพศศึกษา	27
3 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบสอบถามที่ค้นหาคำตอบ การจัดสอนเพศศึกษาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมทั้งสองครั้ง	31
4 การทดสอบความแปรปรวนของคะแนนที่ค้นหาคำตอบการสอนเพศศึกษา ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แยกตามเพศ	32

ภูมิหลัง

แหล่งความรู้ทางเพศของวัยรุ่นในสังคมไทยที่มีอิทธิพลยิ่ง และก่อให้เกิดปัญหา ตลอดจนผลร้ายจากพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นก็คือ สื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร แอนิเมชันโฆษณา ฯลฯ สื่อมวลชนเหล่านี้ได้เสนอความรู้ ประสบการณ์ ความคิด และเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศแก่ผู้ใหญ่และเด็ก ๆ พร้อม ๆ กัน โดยไม่มีมาตรการป้องกันการรับรู้เรื่องเพศที่เกินอายุสมองของเด็ก เด็กจึงถูกยั่วยุเกี่ยวกับความรู้ทางกามารมณ์ในเรื่องเพศเป็นอันมาก (เต็มสิริ บุญสิงห์ 2518 : 149 - 150) ซึ่งก็มักเป็นไปในทางยั่วยุกามารมณ์ และประสบการณ์ที่ถูกบ้าง ผิดบ้างอันเป็นผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นซึ่งแสดงออกอย่างไม่เหมาะสม

เมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและอวัยวะภายใน ร่างกายเจริญเต็มที่ โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ การทำงานของคอมพิวเตอร์เป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้เด็กวัยรุ่นมีความต้องการใหม่ ๆ และเริ่มสนใจเพศตรงข้าม (สุชา จันทร์เขม 2520 : 58) วัยรุ่นมีอารมณ์รุนแรง อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองเรื่องเพศ รักเพื่อนต่างเพศ จิตใจต้องการอย่างยิ่งที่จะเป็นอิสระ ต้องการเสรีภาพที่จะไปเที่ยวเตร่กับเพื่อน ๆ เป็นกลุ่มและแสดงให้สังคมเห็นว่าตนเองมีความสามารถอย่างเด่นและน่าชื่นชม เช่น การแต่งงาน การมีคู่รักในวัยเดียวกัน การนัดพบเพื่อนต่างเพศ โดยถือว่าเป็นแฟชั่นนิยม เป็นต้น (ปิ่นทวน สุชาโต 2516 : 18)

การแสดงออกเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม และสังคมไม่ยอมรับนั้น มีสาเหตุมาจากอิทธิพลของสื่อมวลชน ซึ่งเป็นแหล่งใหญ่ในการให้ความรู้และประสบการณ์

ทางเพศที่ถูกบังคับบ้าง และเป็นไปในแง่ขี้ขลาดอารมณ์ ย่อมทำให้เกิดวัยรุ่นที่กำลังอยู่ใน
 ในระยะที่มีความอยากรู้อยากเห็น บังเกิดความสับสน ซึ้งใจ สงสัย ไม่นั่นใจว่าจะอะไร
 คือสิ่งที่ถูก อะไรคือสิ่งที่เชื่อถือได้ ความรู้และประสบการณ์เหล่านี้จะสะสมเพิ่มพูนมากขึ้น
 เรื่อย ๆ และในที่สุดเมื่อมีมากขึ้นก็จะระบายออกมาในรูปปัญหาต่าง ๆ (สุชาติ โสมประยูร
 2518 : 69) ก่อให้เกิดปัญหาสืบเนื่อง อันได้แก่ ปัญหาอาชญากรรมทางเพศ ปัญหา
 กามโรค โดยเฉพาะอัตราผู้ป่วยกามโรคในวัยรุ่นสูงมาก และมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี
 และปัญหาที่มีความสำคัญอีกเรื่องหนึ่งคือ ปัญหาวัยรุ่นตั้งครรภ์นอกสมรส ปัญหานี้เพิ่มจำนวน
 มากขึ้นทุกปีเช่นเดียวกัน ก่อให้เกิดการทำแท้งสูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งมีอันตรายต่อร่างกายและ
 จิตใจ หรืออาจถึงแก่ความตายได้

สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาจากพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นดังกล่าว บุคคลหลายฝ่าย
 เช่น นักการศึกษา นักวิชาการ แพทย์ ส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าเป็นเกิดจากการขาดความรู้
 และความเข้าใจในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง ดังรายงานของคณะกรรมการวางแผน
 ปฏิรูปการศึกษา (คณะกรรมการวางแผนปฏิรูปการศึกษา 2518 : 32 - 33) เสนอ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศไว้ว่า ปัญหาสำคัญเรื่องหนึ่ง
 ที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันคือ ปัญหาเรื่องเพศ สิ่งแวดล้อม ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์หรือความจำเป็น
 ทางเศรษฐกิจ สังคม และความเปลี่ยนแปลงทางค่านิยม และค่านอื่น ๆ ทำให้หญิงบางคนต้อง
 กลายเป็นโสเภณีไป นอกจากนี้ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศอย่างไม่ถูกต้องของคนส่วนใหญ่
 จึงก่อให้เกิดปัญหาในสังคม ทำให้เกิดผลเสียทั้งด้านสุขภาพและจิตใจ และในค่านคุณค่าของ
 ชีวิต ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นในสังคมปัจจุบันยังคงอยู่ในลักษณะถูกปิดกั้นความรู้ความสนใจในเรื่องเพศ
 จากผู้ใหญ่ ทั้งในครอบครัวและในโรงเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ขัดต่อความต้องการตามธรรมชาติของ
 วัยรุ่นเป็นอย่างมาก วัยรุ่นจึงแสวงหาและเรียนรู้เรื่องนี้จากสิ่งพิมพ์ หนังสือ ซึ่งส่วนใหญ่เน้น
 ในเชิงวิชาการที่น่าจะเป็นประโยชน์แก่การดำรงชีวิตน้อยเกินไป ดังนั้นจึงเป็นประโยชน์แก่

การดำรงชีวิตน้อยกว่าที่ควรจะเป็น ดังนั้นจึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะให้วัยรุ่นได้รับความ
 รู้ที่ถูกต้องและมีทัศนคติที่ถูกต้องวิชาเพศศึกษา เพราะเรื่องเหล่านี้ถือว่าเป็นเรื่องของธรรมชาติ
 ไม่ใช่เรื่องสามกอนอาจารย์ โดยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ความรู้ต่าง ๆ ได้แก่ บิคา มารคา
 ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ การร่วมมือปรึกษากันโดยใกล้ชิด เพื่อหาทางให้ความรู้แก่วัยรุ่น
 อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับวัย และสติปัญญาของแต่ละคน ซึ่งคงจะดีกว่าปล่อยให้ไปหาความ
 รู้เองจากเพื่อนหรือแหล่งอื่น ๆ ซึ่งหาความรู้อย่างถูกต้องแน่นอนได้ยาก (สรศักดิ์ ศรีเพ็ญ
 2514 : 119) และเป็นที่ยอมรับในปัจจุบันว่า ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับปัญหาพฤติกรรมทาง
 เพศนั้น ไม่อาจแก้ไขได้แก่ชาก้วยบหตงโทษของบ้านเมืองแค่ประการเดียว ครูอาจารย์
 จึงสมควรที่จะให้ความรู้เพศศึกษาแก่วัยรุ่น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศ
 (สุชาติ โสภประยูร 2521 : 177)

ในการแก้ปัญหามาตรกกรรมทางเพศนี้ ...แก้ไขได้โดยการให้เด็กได้รับการศึกษาเกี่ยวกับ
 ภัยเรื่องเพศอย่างถูกต้อง ในเรื่องนี้ ลูคัส (Lucas. 1969 : 31) ได้เสนอเหตุผลว่า
 การสอนเพศศึกษาช่วยแก้ไขปัญหามาตรกกรรมทางเพศได้ เพราะการสอนเพศศึกษาจะช่วย
 เตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาชีวิต ความยุ่งยากสลับซับซ้อนเกี่ยวกับร่างกาย จิตใจ
 อารมณ์ สังคม และปัญหากันทีธรรมชาติธรรมจรรยาอีกด้วย

เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี 2509 : 27) ให้คำจำกัดความ
 เพศศึกษาว่า คือการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสองเพศ เป็นการศึกษาที่จะเข้าใจ
 ถึงความแตกต่างกันทั้งทางร่างกายและจิตใจของแต่ละเพศ ซึ่งจะช่วยให้บุคคลคบหาสมาคมกัน
 ได้เป็นอย่างดี ทั้งในระหว่างเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม รู้จักรักตนเองและเพื่อนมนุษย์
 มีมรรยาทหรือพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม และสังคมยอมรับ รู้จักเลือกคู่ครองอย่างฉลาด
 และสามารถแก้ไขชีวิตสมรสได้อย่างเป็นสุข

จากการวิจัยของ เทพพนม เมืองแมน (เทพพนม เมืองแมน 2518 : 13) ให้ความสำคัญเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนไทย ซึ่งการสอนเพศศึกษาและประชากรศึกษา ในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คนนั้น นักเรียนร้อยละ 94 ต้องการให้มีการสอนเพศศึกษา ร้อยละ 88 ต้องการให้มีการสอนเกี่ยวกับกามโรคในระดับมัธยมศึกษา เช่นเดียวกับการวิจัยของ นิยม ฉิมตระกูล (นิยม ฉิมตระกูล 2520 : 81) พิเชฐ ศรีวรกุล (พิเชฐ ศรีวรกุล 2518 : 39) สำราญ เพชรจอม (สำราญ เพชรจอม 2518 : 39) และ อาภาพร สุขวงษ์ (อาภาพร สุขวงษ์ 2520 : 85) ได้วิจัยเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะให้มีการสอนเพศศึกษา

ไคแลนเคอร์ (Kilander. 1930 : 3) มีความเห็นว่า เพศศึกษาเป็นโครงการที่จะจัดขึ้นเพื่อเตรียมเยาวชนในการแก้ปัญหาของชีวิตที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ปัญหาเหล่านี้รวมถึงการศึกษาสุขภาพอนามัยส่วนตัว และปัญหาทางด้านร่างกาย สังคม จิตใจ และศีลธรรมจรรยา ตลอดจนการที่มีชีวิตครอบครัวที่มีความสุข ในปัจจุบันเพศศึกษาเป็นวิชาที่มีความสำคัญและเป็นที่น่าสนใจของนักเรียน ถึงกระนั้นหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นยังไม่ค่อยบรรจุวิชาแยกเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เนื่องจากผลการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนต่อการสอนเพศศึกษา พบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษา และสภาพสังคมในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และมีปัญหาในเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมมากขึ้นจึงสมควรที่จะให้การศึกษาในเรื่องเพศศึกษาแก่เยาวชนเพื่อแก้ปัญหาชีวิตที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศปฏิบัติตนได้ถูกต้อง

ไคสเลอร์ (Kiesler. 1969 : 142) กล่าวว่า ทัศนคติของบุคคลสามารถจะถูกเปลี่ยนแปลงได้หลายวิธี อาจจะใช้วิธีที่บุคคลได้รับข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งข่าวสารนั้นอาจจะมาจากบุคคลอื่น หรือมาจากอุปกรณ์สื่อมวลชนต่าง ๆ ข่าวสารที่ได้รับนั้นจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

ส่วนประกอบของทัศนคติทางด้านความรู้หรือการรับรู้ เป็นที่เชื่อกันว่าถ้าส่วนประกอบส่วนใด ส่วนหนึ่ง เปลี่ยนแปลง ส่วนประกอบด้านอื่น ๆ จะมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงด้วย เช่นเดียวกัน เช่น ถ้าส่วนประกอบของทัศนคติทางด้านความรู้เปลี่ยนแปลง ก็มีแนวโน้มทำให้ส่วนประกอบ ทางด้านอารมณ์ และส่วนประกอบทางด้านการปฏิบัติเปลี่ยนแปลงด้วย

แมคไกวร์ (Mc.Guire. 1968 : b,c) ได้อธิบายถึงขั้นตอนของกระบวนการ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติซึ่งประกอบด้วย การใส่ใจ (attention) ความเข้าใจ (comprehension) การมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น (yielding) การเก็บเอาไว้ (retention) การกระทำ (action) เขาได้อธิบายอีกว่า ถ้ากระบวนการสื่อความหมายหรือการติดต่อ ข้าราชการทำให้ผู้รับเกิดการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติแล้วจะเกิดขึ้นต่าง ๆ ทั้งกล่าวในตัวผู้รับและ ขั้นตอนเหล่านี้จะต้อง เกิดทุกขั้นตอน ในเรื่องนี้ เทรียงทิส (Triandis. 1931 : 16) เชื่อว่าพฤติกรรมหรือการปฏิบัติของมนุษย์ เป็นผลมาจากทัศนคติ บรรทัดฐานของสังคม นิสัย และผลที่คาดว่าจะได้รับหลังจากทำพฤติกรรมนั้น ๆ แล้ว

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นวัยแห่งการ เปลี่ยนแปลง เข้าสู่ระยะวัยรุ่น สภาพของร่างกายมีความเจริญเติบโตพัฒนา และมีการ เปลี่ยนแปลงลักษณะเฉพาะเพศมากขึ้น มีความสนใจในเรื่องเพศ ความสัมพันธ์ทางเพศ การวางตัวต่อเพศตรงข้าม อาจเกิด ความไม่แน่ใจสงสัยว่าจะประพฤติตนอย่างไรจึงจะถูกต้อง จึง เป็นการสมควรที่จะให้ความรู้ เกี่ยวกับเพศศึกษาที่เหมาะสม องค์ประกอบที่สำคัญที่จะให้ความรู้ เกี่ยวกับเพศศึกษาที่ถูกต้อง เหมาะสม เพื่อให้เด็กเรียนมีความเข้าใจที่ถูกต้อง และเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปในทางที่ดี คือแหล่งของการ เปลี่ยนแปลงทัศนคติแหล่งนี้อาจ เป็นสื่อมวลชน การสอนของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ก็ได้ เกี่ยวกับตัวผู้สอนนี้จากผลการวิจัยของ เทพพนม เมืองแมน (เทพพนม เมืองแมน 2518 : 13) นักเรียนให้ข้อเสนอแนะว่าเป็นครูมากที่สุด

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของวิชาเพศศึกษาแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในอันที่ให้ความรู้ ประสบการณ์ที่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติไปในทางที่ดี ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ผู้วิจัยจึงทำการทดลองสอนเพศศึกษาว่ามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติอย่างไร โดยเลือกทำการวิจัยกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงภายหลัง การสอนเพศศึกษา
2. เพื่อศึกษาว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติภายหลัง

การสอนแตกต่างกัน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อเพศศึกษา
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงกลุ่มทดลอง มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติภายหลัง

การสอนแตกต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการวิจัยจะทำให้ทราบว่า เมื่อนักเรียนได้รับความรู้เพศศึกษาที่ถูกต้องเหมาะสม มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อเพศศึกษา

2. ผลจากการวิจัยจะเป็นแนวทางประกอบการพิจารณา การสร้างและจัดหลักสูตร
 เพศศึกษา เพื่อจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษาซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการควบคุม
 อัตราการเกิดของประชากร (Population Control) ในอนาคต นอกจากนี้ยังเป็นแนวทาง
 ประกอบการพิจารณาในการจัดโครงการแนะแนวในโรงเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตจำกัดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์
 ณะเชิงเทรา อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนสองห้องเรียน ห้องเรียนละ
 30 คน รวมนักเรียนที่ใช้ในการทดลอง 60 คน โดยแยกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม
 30 คน

2. การทดลองกระทำในภาคเรียนที่สอง ปีการศึกษา 2523 ใช้เวลาในการทดลอง
 10 ชั่วโมง

3. บทเรียนวิชาเพศศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยคัดเลือกเนื้อหาของ ไคแลนเดอร์
 (Kilander, 1970 : 223 - 320) สุชา จันทน์เอม (สุชา จันทน์เอม 2517 :
 45 - 48) เสงี่ยม พรหมปัญพงษ์ (เสงี่ยม พรหมปัญพงษ์ 2520 : 117 - 157)
 เชวาน์ ชิโนรักษ์ (เชวาน์ ชิโนรักษ์ 2520 : 636 - 676) สุชาติ โสมประยูร
 (สุชาติ โสมประยูร 2521 : 9 - 148) เพื่อใช้ในการทดลองครั้งนี้

4. ผู้วิจัยเป็นผู้สอนกลุ่มทดลอง โดยใช้บทเรียนที่สร้างขึ้น

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะคิด หมายถึง ทักษะ ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดภายหลัง
 ที่ตนได้รับประสบการณ์ในเรื่องนั้นมาแล้ว และทักษะคิดแสดงออกในทางพฤติกรรม แบ่งออกได้
 เป็นสองลักษณะใหญ่ ๆ คือ

ก. ทศนคติที่แสดงออกในลักษณะที่พึงพอใจ เห็นด้วย เห็นชอบด้วย
ถ้าคนมีทัศนคติแบบนี้ต่อสิ่งใดแล้ว ก็จะทำให้คนอยากปฏิบัติ อยากรู้ อยากรู้อยากเห็น
ลักษณะเช่นนี้เรียกทัศนคติเชิงนิมมาน (positive) หรือทัศนคติที่ดี

ข. ทศนคติที่แสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ หรือไม่เห็นด้วย
ถ้าคนมีทัศนคติแบบนี้ต่อสิ่งใด ก็จะทำให้คนนั้นเกิดความเบื่อหน่าย ซิงซัง อยากรู้อยากเห็น
จากสิ่งนั้น ลักษณะเช่นนี้เรียก ทัศนคติเชิงนิเสธ (negative) หรือทัศนคติที่ไม่ดี

2. ทศนคติของนักเรียนที่มีต่อการสอนเพศศึกษา หมายถึง ท่าที ความรู้สึก
ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ซึ่งวัดได้โดยใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติ
ในด้านการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามของ
อากาพร สุขาวงษ์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert)
จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา หมายถึงคะแนนที่ได้จาก
การตอบแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในหัวข้อการจัดให้มีการสอน
เพศศึกษาในโรงเรียน

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
ปีที่สาม โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
ปีการศึกษา 2523 จำนวน 60 คน

4. เพศศึกษา หมายถึง การศึกษาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อความเป็นอยู่อันดี
ของชีวิต ให้แต่ละเพศ แต่ละวัยมีความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ และ
พฤติกรรมระหว่างเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ มนุษยสัมพันธ์ และ
การปฏิบัติหน้าที่ทั้งในส่วนตัวและสังคม.

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในเรื่องเพศศึกษา ได้มีผู้ทำการศึกษาค้นคว้าทั้งในและต่างประเทศดังนี้

เอกสารการค้นคว้า

ความหมายของการศึกษา

กู๊ด (Good. 1973 : 531) ให้คำจำกัดความเพศศึกษาว่า

1. การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับขบวนการและปัญหาของการสืบพันธุ์
2. การศึกษาที่มุ่งจักให้บุคคลเข้าใจเรื่องเพศ การควบคุมพฤติกรรมทางเพศ

และแรงขับทางเพศ

3. การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักการ และปัญหาของบุคคล และกลุ่ม ซึ่งเนื่องมาจากความจริงทางกายภาพที่ว่ามนุษย์มีสองพวกคือ เพศชาย และเพศหญิง

รูบิน และเคอร์เคนดัล (Rubin and Kirkendall, 1964 : 18) ได้ให้คำจำกัดความของเพศศึกษาไว้ว่า เพศศึกษาไม่ใช่เป็นเพียงหน่วยการสอนเกี่ยวกับการสืบพันธุ์หรือสอนให้รู้ว่า เด็กปฏิสนธิและคลอดอย่างไรเท่านั้น แต่เพศศึกษามีเป้าหมายและขอบเขตกว้างกว่านั้น กล่าวคือ เป็นโครงการการศึกษาที่ช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้เกี่ยวกับเพศที่มีความหมายไปประสมประสานลงในการดำเนินชีวิตปัจจุบันและชีวิตในอนาคต ช่วยให้ผู้เรียนได้มีความเข้าใจถึงบรรทัดฐานทางกานเพศ เมื่อเขามีอายุถึงวัยที่เป็นผู้ใหญ่เพียงพอ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงบรรทัดฐานทางเพศในสังคมที่แตกต่างกัน อันจะเป็นการช่วยให้เขาไปรับตัวให้เข้ากับบุคคลเหล่านั้นได้ก็ รวมทั้งการปลูกฝังความสามารถในตัวผู้เรียนให้รู้จักตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทางกานศีลธรรมจรรยา

สุชาติ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร 2521 : 164) ให้คำจำกัดความ
 เพศศึกษาว่า เป็นการศึกษาเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ หัตถ์คดี หรือความรู้สึกนึกคิดที่ดี
 ในเรื่องธรรมชาติของเพศ และพฤติกรรมทางเพศ เพื่อสามารถปฏิบัติตนให้มีสุขภาพและ
 สวัสดิภาพที่สมบูรณ์ รวมทั้งสามารถประพฤติตัวให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่าง เพศเดียวกัน
 และระหว่าง เพศตรงข้าม ทั้งกันส่วนตัวและส่วนรวม

เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี 2509 : 27) ให้คำจำกัดความ
 เพศศึกษาว่า คือการศึกษาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสองเพศ เป็นการศึกษาที่จะเข้าใจ
 ถึงความแตกต่างกันทั้งทางร่างกายและจิตใจของแต่ละเพศ ซึ่งจะทำให้บุคคลคบหาสมาคมกัน
 ได้เป็นอย่างดี ทั้งในระหว่าง เพศเดียวกันและเพศตรงข้าม รู้จักรักตนเองและเพื่อนมนุษย์
 มีมรรยาทหรือพฤติกรรมทาง เพศที่เหมาะสมและสังคมยอมรับ รู้จักเลือกคู่ครองอย่างฉลาด
 และสามารถใช้ชีวิตสมรสได้อย่าง เป็นสุข

สรุปได้ว่า เพศศึกษา คือการศึกษาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อความเป็นอยู่อันดีของชีวิต
 ให้แต่ละเพศ แต่ละวัยมีความรู้ ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีในเรื่อง เพศและพฤติกรรมระหว่าง เพศ
 ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพ มนุษย์สัมพันธ์ และการปฏิบัติตนทั้งที่ทั้งในกันส่วนตัว
 และสังคม

ในการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ได้มีผู้เสนอแนะแนวการจัดในด้านความมุ่งหมาย
 ในการจัดสอนเพศศึกษา หลักสูตรวิชาเพศศึกษา การจัดและดำเนินการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้

ความมุ่งหมาย เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี 2519 : 27) เสนอแนะว่า
 การสอนเพศศึกษาคควรมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้เด็กรู้จักเพศของตนเอง และเพศตรงข้ามมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้เด็กมีความรู้กว้างขวาง ให้เข้าใจความหมายของครอบครัว การสร้าง
 ครอบครัว และการใช้จ่ายทางการเงิน

3. เพื่อให้เข้าใจถึงการกำเนิดของมนุษย์
4. เพื่อให้เข้าใจถึงอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดของต่างประเทศ ที่จะทำให้ปรับตนเองในการคบหาสมาคมกันได้

5. เพื่อให้เข้าใจถึงความรักที่แท้จริง ไม่ใช่เป็นความใคร่ตามความปรารถนาของอารมณ์ตามธรรมชาติ

6. เพื่อให้ได้ศึกษาถึงสุขวิทยาแห่งเพศ

สุขคติ โสภประยูร (สุขคติ โสภประยูร 2521 : 178) เสนอแนะว่าการสอนเพศศึกษาควรมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อเป็นการสร้างทัศนคติหรือค่านิยม และแนวความคิดที่ถูกต้องต่อเรื่องเพศให้แก่เด็ก ซึ่งจะเป็รากฐานที่สำคัญยิ่งในการตัดสินใจได้อย่างฉลาด

2. เพื่อเป็นการสร้างเสริมลักษณะนิสัย ความประพฤติทางเพศ รวมทั้งความสำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อการกระทำต่าง ๆ เหล่านั้น ทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม

3. เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในเรื่องกระบวนการทางร่างกายวิภาคและสรีรวิทยา สภาพของจิตใจ วุฒิภาวะทางอารมณ์ ลักษณะทางสุขวิทยาและบทบาทของสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศและชีวิตครอบครัว

4. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและรู้จักใช้คำศัพท์หรือประมวลคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ และสามารถจะนำไปใช้สื่อความหมายกับผู้อื่น ในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

5. เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจอย่างชัดเจนในผลที่สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตนการแสดงพฤติกรรมทางเพศในลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลว่า อาจเกิดผลลัพธ์ต่อบุคคลและสังคมได้ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี

6. เพื่อช่วยแก้ไขความเชื่อและความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ รวมทั้งแนวความคิดหรืออิทธิพลอื่น ๆ ที่อาจจะนำมาซึ่งความวิตกกังวลใจ และอุปมัยต่าง ๆ ให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไป

7. เพื่อช่วยสร้างเสริมความสมบูรณ์ของจิตใจ และอารมณ์ทางเพศของนักเรียน ให้เจริญงอกงาม และพัฒนาไปในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยมุ่งที่บุคลิกภาพและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งจะช่วยให้เด็กเป็นสมาชิกที่พึงปรารถนาอย่างชื่นของครอบครัว และเป็นบิดามารดาที่ดีในอนาคต

ไคแลนเดอร์ (Kilander. 1971 : 72 - 74) ได้เสนอแนะว่าการสอนเพศศึกษาควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้เข้าใจความหมายและความสำคัญของชีวิตการแต่งงาน การเป็นพ่อแม่และชีวิตครอบครัว

2. เพื่อให้รู้จักควบคุมอารมณ์ มีวินัยในตนเอง รู้จักนับถือบุคคลอื่น ซึ่งจะช่วยให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม เข้าใจหน้าที่ของพ่อแม่ มีความรับผิดชอบในครอบครัว

3. เพื่อให้เข้าใจและซาบซึ้งเรื่องเพศของมนุษย์ ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคนควรรู้ ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องน่าละอาย หรือเป็นเรื่องผิด

4. ให้เรียนรู้ว่าพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์มีได้เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพส่วนตัว เท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับสังคม ศิลธรรมจรรยา และศาสนาอีกด้วย

5. ให้เรียนรู้โทษและอันตรายจากการประพฤติผิดทางเพศของเด็กชายและเด็กหญิง เช่น การมีสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน การทำแท้ง เป็นต้น

6. เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้และได้ทราบข้อเท็จจริงเรื่องเพศจากบิดามารดา ผู้ให้คำปรึกษา และหมอสอนศาสนา ฯลฯ

7. ให้เข้าใจถึงกายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย และเพศหญิง ตลอดจนการสืบพันธุ์

8. ให้มีความซาบซึ้งในพระยาท: ศีลธรรมจรรยาอันควรประพฤติของชายหญิง ในการคบหาสมาคมในสังคม

9. ให้เข้าใจถึงปัญหาเรื่องเพศของแต่ละบุคคล เช่น การผันแปรยก การมีระดู การสำเร็จความใคร่ เป็นต้น

10. ให้เรียนรู้ถึงกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี และศีลธรรมจรรยาที่ เกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การแต่งงาน การหย่าร้าง การสมรสนอกกฎหมาย ปัญหาโสเภณี เป็นต้น

11. ให้เข้าใจถึงเรื่องพันธุกรรมของมนุษย์ เช่น ลักษณะต่าง ๆ ที่พ่อแม่ถ่ายทอด ไปยังบุตรหลาน

12. ให้เข้าใจถึงธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก การปฏิบัติตัวของมารดาภายหลังการคลอด

13. ให้เรียนรู้ถึงปัญหาการเพิ่มประชากร และกรวางแผนครอบครัว

14. ให้เรียนรู้ถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกามโรค ตลอดจนให้เขาชนได้รู้ถึงวิธีป้องกัน และรักษา กามโรค

สำหรับผู้จัดมีความเห็นว่า ในการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควรมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจถึงความแตกต่างทางร่างกาย และจิตใจของ แต่ละเพศ

2. เพื่อให้ นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับเพศ เช่น การควบคุมพฤติกรรมทางเพศ และปัญหาทางเพศ

3. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับ กายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยาของ อวัยวะสัมพันธ์ของ เพศชายและ เพศหญิง
4. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่าง เพศ เข้าใจถึง มรรยาทในการปฏิบัติต่อกันในสังคม
5. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงการรู้จักเลือกคู่ครอง การครองชีวิตสมรส
6. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงวิธีการเตรียมตัว เพื่อรับนิศชอบครอบครัว เพื่อความเจริญก้าวหน้า และเป็นผู้ใหญ่ที่ดี มีความรับผิดชอบตนเอง ครอบครัว และ สังคม
7. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงวิธีการวางแผนครอบครัว เพื่อให้เหมาะสม กับชีวิตความเป็นอยู่ และฐานะของตนเอง

หลักสูตร เพศศึกษา ได้มีผู้เสนอแนะไว้ดังนี้

ชลิต แนวพินิจ (ชลิต แนวพินิจ 2516 : 26) ให้ข้อเสนอนี้ว่า หลักสูตร เพศศึกษาคควรประกอบด้วย

1. เรื่องทางชีววิทยา ได้แก่

ลักษณะและส่วนประกอบของ เพศ

ระบบสืบพันธุ์

การผสมพันธุ์ การตั้งครรภ์ การปฏิบัติตน การอนามัยครอบครัวถูกต้อง

การทำแท้งบุตร

การคุมกำเนิดวิธีต่าง ๆ

ความรู้เรื่องกามโรค

การเจริญเติบโตและพัฒนาการของร่างกายมนุษย์
 สภาวะแห่งวัยรุ่น
 ความรู้เกี่ยวกับการมีประจำเดือน

2. เรื่องพัฒนาการส่วนบุคคล ได้แก่

ปัญหาวัยรุ่น

ความจำเป็นในการมีความรับผิดชอบในพฤติกรรมทางเพศ
 ตัวอย่างการตัดสินใจปัญหาบาง เรื่องที่มีต้นเหตุจากเรื่องทางเพศ
 การรักษาระดับเพศสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับชีวิต
 พัฒนาการแห่งความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในระดับที่น่าพอใจ
 ความแตกต่างแห่งความจำเป็นของชายหญิง
 ปัญหาการร่วมเพศ
 เพศสัมพันธ์ที่สำคัญ

3. เรื่องชีวิตในครอบครัว ได้แก่

ความหมายของสถาบันครอบครัว
 ความสำคัญในการมีครอบครัว
 บทบาทของสมาชิกในครอบครัวแต่ละคน
 ครอบครัวในฐานะเป็นสิ่งคมแต่ละคน
 ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวเกี่ยวกับ
 ความขัดแย้งในครอบครัว
 การอบรมเลี้ยงดูเด็ก

4. เรื่องทางสังคม ได้แก่

กฎหมายเกี่ยวกับเพศและการละเมิดกฎหมาย
 ทศนคติทางสังคมต่อเรื่องเพศ

ผลทางสังคมของพฤติกรรมทางเพศ

การแต่งงาน

ทัศนคติต่อพฤติกรรมที่สืบสน

สิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเพศ เช่น หนังสือ ภาพยนตร์

เพศในวงการโฆษณา

สถานที่ให้คำปรึกษา และรายละเอียดต่าง ๆ ในชุมชน

เชซา สุซารมน์ (เชซา สุซารมน์ 2518 : 9) ได้เสนอแนะเนื้อหาวิชา
เพศศึกษาว่า ควรจะประกอบด้วย

1. ความรู้เกี่ยวกับกายวิภาค
2. ความรักระหว่างเพศ
3. ความจำเป็นโดยธรรมชาติที่มนุษย์ต้องการ เกี่ยวกับข้ามเพศ
4. การป้องกันกามโรค
5. การคุมกำเนิด

สุชาติ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร 2521 : 205) เสนอแนะว่าหัวข้อ
ในหลักสูตรทั่วไปอาจแบ่งได้ดังนี้

1. ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์
2. ความเบ้าเมษของชีวิต
3. ความเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ
4. สุขวิทยาทางเพศ
5. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ
6. การเลือกคู่ครองและการแต่งงาน
7. ชีวิตครอบครัว

8. ความผิดปกติทางเพศ
9. กามโรคและปัญหาที่เกี่ยวข้อง
10. ความเชื่อและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ

ซีกาล (Segal, 1926 : 708) ได้วิจัยทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษา และแบ่งหัวข้อซึ่งควรประกอบกันขึ้นเป็นเนื้อหาวิชาเพศศึกษา ในระดับประถมและมัธยมศึกษา ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กหญิงและเด็กชาย
2. การสืบพันธุ์
3. ความรับผิดชอบในครอบครัว
4. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
5. การเกี่ยวพาราสี
6. การนั้กพบระหว่างชายหญิง
7. การปฏิบัติตัวในชีวิตสมรส
8. สุขปฏิบัติระหว่างการมีประจำเดือน
9. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจในวัยรุ่น
10. กามโรค

เพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับความมุ่งหมายในการจัดสอนเพศศึกษาที่มีผู้วิจัยได้เสนอแนะไว้ ผู้วิจัยคิดว่าหลักสูตรเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ควรจะมีดังนี้

1. จิตวิทยาวัยรุ่นและปัญหาวัยรุ่น
2. ส่วนประกอบและหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ทั้งสองเพศ
3. โรคของอวัยวะสืบพันธุ์และกามโรค และปัญหาที่เกี่ยวข้อง
4. การวางตัวต่อเพศตรงข้าม มารยาท ศิลธรรม จรรยา ของชายหญิง

ในการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน

5. การเลือกคูครอง การแต่งงาน การปรับตัวในชีวิตสมรส
6. การปฏิสนธิ การคลอด
7. การวางแผนครอบครัว และการคุมกำเนิด

ในก้าวิธีสอน ผู้สอน การจักและการดำเนินการสอน อุปกรณ์การสอนเพศศึกษา
 ใ้มีผู้เสนอแนะไว้ดังนี้

เสนอ อินทรสุขศรี (เสนอ อินทรสุขศรี 2519 : 64) ใ้เสนอแนะว่า

1. การสอนเพศศึกษา ควรจะถือว่าเป็นการสอนนอกหลักสูตร การสอนในเวลาว่างจากการสอนวิชาสามัญทั่วไป
2. เมื่อจะจักสอน ไม่ควรจะเรียกชื่อวิชาที่สอนว่า เพศศึกษา หรือคำใด ๆ ที่มีคำว่าเพศเข้าไปเกี่ยวข้อง เพราะเด็กอาจเกิดความเข้าใจผิดว่า ตนได้เรียนรู้วิชาที่ผู้ใหญ่ถือว่าเป็นความลับ หรือตามกอนาจาร
3. การสอนไม่ควรสอนแบบใจห้องประชุมบรรยาย โดยมีนักเรียนเข้าฟังเป็นจำนวนมาก ควรจะแบ่งกลุ่ม กลุ่มหนึ่งประมาณ 20 - 30 คน
4. การสอนควรแยกกลุ่ม โดยแยกเป็นเด็กชายล้วน หรือเด็กหญิงล้วน
5. ควรสอนแบบสนทนา มีการตอบปัญหา หรือคุยถึงความคิดเห็นส่วนตัว
6. ไม่ควรมีหลักสูตรจำกัด ไม่มีอยู่ในการวางสอน ไม่มีการสอบ
7. ควรใช้ภาษาง่าย ๆ และเป็นกันเอง
8. ควรจะมีอุปกรณ์การสอน
9. ผู้สอนควร เป็นครูชีววิทยา พยาบาลประจำโรงเรียน และครูผู้ได้รับการอบรมเป็นอย่างดี บาง เรื่องอาจเชิญแพทย์หรือจักแพทย์มาสอนเป็นพิเศษ
10. เมื่อเด็กมีปัญหามาขอทราบส่วนตัว ครูจะต้องให้คำตอปัญหา นั้นเป็นส่วนตัว

11. ควรเลือกเรื่องที่จะนำมาสอนให้เหมาะกับวัย และเพศของนักเรียน
12. ควรฝึกลองหรือคู่สำหรับความคิดเห็น และความต้องการของเด็ก แล้วนำปัญหานั้น

มาสอน

สุชาติ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร 2521 : 208 - 209) ได้เสนอแนะไว้ว่า

1. ก่อนจะเริ่มบทเรียนเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ควรจะรอให้ครูและนักเรียนมีความคุ้นเคยกันดีเสียก่อน
2. การจัดกิจกรรมการสอนและการเรียนนั้น ควรจะแสวงหากิจกรรมหรือวิธีการที่ช่วยสร้างทัศนคติ ความเข้าใจอันดี และมีความคิดวิพากษ์วิจารณ์
3. ควรใช้กล่องคำถาม (Question-box) บ้างในโอกาสอันควร
4. การอภิปรายถึงเรื่องเพศในห้องเรียน ควรจะเป็นไปอย่างตรงไปตรงมา ปราศจากอารมณ์ และไม่ควรถูกแสดงความกระดากอาย
5. การให้นักเรียนอ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องเพศ บางครั้งก็เป็นประโยชน์มาก แต่ครูควรจะเป็นผู้แนะนำว่า หนังสือเล่มใดควรอ่าน และเล่มใดไม่ควรอ่าน
6. ในโรงเรียนสหศึกษา การสอนเพศศึกษา ควรจะจัดสอนรวมกันทั้งเพศชายและเพศหญิง
7. บทเรียนที่ครูสอนควรจะต้องให้ความสนใจ ความสนใจ ความต้องการของเด็ก และมีปัญหาทางเพศ ตามลักษณะความเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก
8. ครูควรจัดเตรียมหาคำศัพท์ทางด้านวิทยาศาสตร์ทางเพศ รวมทั้งคำสุภาพต่าง ๆ ที่จะใช้อธิบายเรื่องอวัยวะเพศ หรือพฤติกรรมทางเพศไว้ให้พอเพียง
9. การเลือกใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน นับว่าเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้เรื่องเพศได้มาก

10. การประเมินผลการเรียนการสอนเพศศึกษา จะต้องวัดพฤติกรรมทั้งในด้าน
ความรู้ ทศนคติ และการปฏิบัติ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้สอน การจัด และการดำเนินการสอน อุปกรณ์การสอน
เพศศึกษาควรจะเป็นดังนี้

1. การสอนวิชาเพศศึกษา ควรแยกเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ ควรให้ชื่อวิชาว่า
เพศศึกษา เพราะวิชานี้เป็นวิชาที่มุ่งให้ความรู้แก่ผู้เรียน ในการแก้ปัญหาของชีวิตที่เกี่ยวกับ
เรื่องเพศ การรักษาสุขภาพอนามัยส่วนตัวและปัญหาทางกายาร่างกาย สังคม จิตใจ ศิลธรรม
จรรยา ตลอดจนการที่จะช่วยให้ชีวิตครอบครัวมีความสุข

2. การสอนเพศศึกษา ควรจัดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะนักเรียน
ในระดับนี้มีการเปลี่ยนแปลง เข้าสู่วัยรุ่น สภาพของร่างกายมีการเจริญพัฒนาและเปลี่ยนแปลง
ลักษณะเฉพาะเพศมากขึ้น มีความสนใจ อยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศ อาจเกิดความข้องใจ
สงสัยไม่แน่ใจว่า จะต้องปฏิบัติอย่างไรจึงจะถูกตองเหมาะสม จึงสมควรที่จะให้การศึกษ
เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างถูกต้อง

3. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนสหศึกษา ผู้วิจัยไม่เห็นด้วยกับความเห็นของ
เสนอ อินทรสุขศรี สำหรับเหตุผลที่ให้มีการสอนแยกชั้นระหว่างหญิงกับชายไม่รวมกัน เพราะ
จะทำให้การสอนเพศศึกษาไม่เป็นไปตามสภาพที่แท้จริง ตามธรรมชาติของการเรียนการสอน
เรื่องเพศของแต่ละเพศไม่ใช่เรื่องเร้นลับ และในสภาพสังคมที่แท้จริง มนุษย์จะต้องใช้ชีวิต
กับบุคคลทั้งสองเพศ การที่นักเรียนได้เรียนรวมกันทั้งสองเพศ จะช่วยให้นักเรียนปรับตัวและ
ปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้ามได้ดีขึ้น

4. ผู้สอนเพศศึกษาควร เป็นครูที่ได้รับการอบรมอย่างดีทั้งทางด้านเพศศึกษา เพื่อที่จะ
ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและมั่นใจในความรู้ที่ได้รับว่า ถูกตองและเหมาะสม ซึ่งจะมีผลต่อ
ความประพฤติ และพฤติกรรมทางเพศ

5. อุปกรณ์การสอน ผู้สอนควรใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้สะดวกรวดเร็วขึ้น อุปกรณ์การสอนที่ใช้ ได้แก่ ภาพยนตร์ ภาพสไลด์

เอกสารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง เพศศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้
งานวิจัยในประเทศ

นิยม นิมิตระกุล (นิยม นิมิตระกุล 2518 : 80 - 83) พิเชษฐ ศรีวิรรกุล (พิเชษฐ ศรีวิรรกุล 2518 : 76 - 78) และสำราญ เพชรจอม (สำราญ เพชรจอม 2518 : 76) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในส่วนกลางที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาร่วมกันเป็นโครงการ โดยนิยม นิมิตระกุล ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม โรงเรียนสาธิต พิเชษฐ ศรีวิรรกุล ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนรัฐบาล และสำราญ เพชรจอม ใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนราษฎร์ ผลการวิจัยของบุคคลทั้งสามปรากฏผลสอดคล้องกันดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนแต่ละประเภทในส่วนกลาง มีทัศนคติที่ดีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในโรงเรียนทั้งสามประเภทมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาต่างกัน โดยนักเรียนชายมีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนหญิง

เทพพนม เมืองแมน (เทพพนม เมืองแมน 2518 : 13) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของนักเรียนไทยต่อการสอนวิชาเพศศึกษา และประชากรศึกษาในโรงเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 300 คน จากโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนร้อยละ 94 ต้องการให้มีการสอนเพศศึกษา

นักเรียนร้อยละ 94 กล่าวว่าตนเองมีความรู้เพศศึกษาอยู่บ้าง แต่ความรู้ที่มีอยู่น้อยมาก เพราะทราบจากเพื่อน ๆ เล่าต่อกันมาอีกทีหนึ่ง นักเรียนร้อยละ 40 ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์ ข้อเสนอแนะของนักเรียนเกี่ยวกับจะสอนเพศศึกษาในระดับใด นักเรียนร้อยละ 52 เสนอแนะว่า ควรเริ่มสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม เกี่ยวกับผู้สอนเพศศึกษา นักเรียนให้ข้อเสนอแนะว่า ควรจะเป็นครูมากที่สุด

อาภาพร สุขวงษ์ (อาภาพร สุขวงษ์ 2520 : 81) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในจังหวัดชลบุรี ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่สาม จำนวน 453 คน จากโรงเรียนในจังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทั้งหมดมีทัศนคติที่คัดค้านการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา นักเรียนชายมีทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาดีกว่าทัศนคติของนักเรียนหญิง นักเรียนร้อยละ 81.90 ได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์เป็นอันดับหนึ่ง นักเรียนเสนอแนะว่า ควรสอนเพศศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และผู้สอนเพศศึกษาควร เป็นครู

งานวิจัยในต่างประเทศ

วาเรน อาร์ จอห์นสัน และมาร์กาเร็ตชุต (Johnson and Schutt, 1966 : 64 - 67) ได้ทำการวิจัยเรื่องทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการสอนเพศศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ผู้บริหารโรงเรียนทั้งชาย หญิง จำนวน 1,500 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหารร้อยละ 90 เห็นด้วยว่า ควรจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และมีข้อเสนอแนะว่า ไม่ควรสอนแต่เรื่องการสืบพันธุ์เท่านั้น ควรจะสอนเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้ นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศ และในการสอนควรคำนึงถึงศีลธรรมอันดีด้วย และให้ ความคิดเห็นว่า การที่ทางโรงเรียนต่าง ๆ ยังมีไม่จัดสอนเพศศึกษาขึ้นนั้น เป็นเพราะว่า ขาดครูผู้ทรงคุณวุฒิ และยัง เกรงต่อปฏิกิริยาของชุมชนหากจะจัดสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียนของตน

เกอร์นี่ (Gurney. 1970 : 1197 - B) ได้ทำการวิจัยการยอมรับ การจัดสอนวิชาเพศศึกษา โดยไม่สัมพันธ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีอาชีพแตกต่างกันหกอาชีพ ได้แก่ แพทย์ นักการศึกษาสาขาประถมศึกษา (Elementary Educators) นักการศึกษาสาขามัธยมศึกษา (Secondary Educators) นักสังคมสงเคราะห์ เสมียนพนักงาน และ นักกฎหมาย ผู้เคยประสบปัญหาเรื่องเพศโดยตรง และโดยอ้อมมาก่อน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรรับผิดชอบในการสอนเพศศึกษา การสอนเพศศึกษาคควรจะสอนรวมทั้งทั้งชาย และหญิง นอกจากนี้บางเรื่องเท่านั้น

คิล เมอร์ ปอมเปียน (Pompian. 1970 : 3711 - A) ได้ทำการวิจัย เรื่องการวิเคราะห์ความรู้และทัศนคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ผู้ปกครองและครูเกี่ยวกับ โครงการเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ ความรู้ต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ในการพัฒนาโปรแกรมเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยให้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ผู้ปกครองและครู จำนวน 62 คน ทดสอบสอบถามก่อนที่ จะให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และเมื่อนักเรียนได้เรียนเพศศึกษาจากโปรแกรมเพศศึกษาแล้ว สามี ก็ให้ทดสอบสอบถามชุดเดิมอีกครั้ง ผลการวิจัยพบว่า ในตอนแรกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ส่วนใหญ่มีความรู้ไม่ค่อยถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา แต่หลังจากได้เรียนเพศศึกษา แล้ว นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษากว้างขวางขึ้น นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อโปรแกรมนี้ เด็กชายมีลักษณะเปิดเผยที่จะหาความรู้มากกว่าเด็กหญิง นักเรียนส่วนมากต้องการเรียนโดย แยกเพศ และไม่ต้องการให้ผู้ปกครองเข้าเยี่ยมชั้นเรียน ผู้ปกครองต้องการให้เด็กศึกษาเรื่องเพศ และเห็นว่าโรงเรียนเป็นสถานที่ที่ดีที่สุดที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน

เบอร์รี่ (Berry. 1974 : 4118 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอน เพศศึกษาในโรงเรียนมัธยม ใน Dade County จำนวน 59 โรงเรียน เมื่อผู้บริหาร และผู้จัดการวางแผนหลักสูตรเพศศึกษาให้ส่งคำตอบมาแล้ว ผลปรากฏว่า

1. โรงเรียนส่วนใหญ่สอนวิชาเพศศึกษามารดกั วิชาสุขศึกษามากที่สุด และบางโรงเรียนมีวิชาบังคับซึ่งบางวิชาที่วิชาเพศศึกษารวมอยู่ด้วย
2. การสอนเพศศึกษาได้รับความร่วมมือของโรงเรียนและส่วนใหญ่มีสื่อที่อุปกรณ์เพศศึกษาในโรงเรียน แต่บางแห่งไม่ได้จัดสอนเพราะขาดบุคลากรที่มี
3. การก่อตั้งโครงการสอนเพศศึกษา ควรร่วมมือกับหน่วยงาน ทั้งผู้ปกครอง, นักเรียน ผู้บริหารโรงเรียน และชุมชน
4. ทัศนคติของชุมชนเป็นตัวกำหนดประสิทธิภาพการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
5. สื่อมวลชนบาง ๆ มีบทบาทที่สนับสนุนเพศศึกษาของนักเรียน
6. ผู้ดูแลควรสอบถามผู้ที่ไม่ได้เข้าเรียนในสถานศึกษาชั้นในระดับชั้นปริญญาตรี ที่จัดสอนวิชาเพศศึกษา

7. ในการสอนเพศศึกษานั้น ควรเน้นข้อเท็จจริงในเรื่องกำเนิดและทัศนคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

จากงานวิจัยของ วาเรน อาร์ จอห์นสัน และมาร์กาเร็ต บูท, เกอร์รี่, ดีอเนอรั่ ฟลอยเบรียน, และเนอรั่ สตูปโกว่า ผู้บริหารการศึกษา, ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน เห็นเกี่ยวกับการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศที่ได้กล่าวมาแล้ว

เกี่ยวกับงานวิจัยในประเทศนั้น เป็นงานวิจัยเพื่อสำรวจการศึกษากับความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษาทั้งนี้ การวิจัยเกี่ยวกับการศึกษา การเปลี่ยนแปลงทัศนคติด้านเพศศึกษายังไม่มีผู้ใดศึกษาก่อน ทั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่า ว่าจะสำรวจการศึกษากับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติด้านเพศศึกษา จึงได้เลือกมาการศึกษาที่นักเรียน มีทัศนคติศึกษาปีที่สาม โรงเรียนแห่งหนึ่งที่จังหวัดชลบุรี ว่าเธอเองจะเลิกเธอ จังหัดจะเลิกเธอ.

วิธีดำเนินการ

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างบทเรียน
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่สอง ปีการศึกษา 2523 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธี Stratified Random Sampling ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 30 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดำเนินการทดลองแยกตามเพศ

รวมกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน		รวม
	ชาย	หญิง	
กลุ่มควบคุม	15	15	30
กลุ่มทดลอง	15	15	30
รวม	30	30	60

2. การสร้างบทเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาวิชาเพศศึกษา (Sex Education) โดยคัดเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงทางจิตวิทยาของไคแลนด์เกอร์ (Kilander, 1970 : 223-320) เนื้อหาเกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่นของ สุชา จันทน์เอม (สุชา จันทน์เอม 2517 : 45-48) และเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาของ เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์ (เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์ 2520 : 117 - 157) เซวรณ์ ชิโนรักษ์ (เซวรณ์ ชิโนรักษ์ 2514 : 636 - 676) สุชาติ โสภประยูร (สุชาติ โสภประยูร 2521 : 9 - 148) แล้วนำมาสร้างบทเรียนซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาต่อไปนี้

1. วัยรุ่น และการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ที่มีต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น
2. ระบบอวัยวะสืบพันธุ์
3. การมีประจำเดือน การปฏิสนธิ การคลอด
4. กามโรค
5. การวางตัวต่อเพศตรงข้าม การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน การปรับตัวในชีวิตสมรส
6. การวางแผนครอบครัว

เมื่อสร้างบทเรียนแล้วจึงนำเสนอผู้เชี่ยวชาญทางด้านเพศศึกษาเพื่อพิจารณา ปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดลองสอนกับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม โรงเรียนพุทธโสธร อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 30 คน เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการสอน หลังจากนั้นนำบทเรียนที่ปรับปรุงแล้วไปทำการสอนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

3. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการทดลองดังนี้

3.1 แบ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 60 คน ออกเป็นสองกลุ่ม โดยจัดกลุ่มที่หนึ่ง เป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มที่สอง เป็นกลุ่มทดลอง มีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชาย 15 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนหญิง 15 คน

3.2 ทำการทดสอบนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม (Pre - test) โดยวิธีแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการจัดสอนเพศศึกษา

3.3 ผู้วิจัยสอนเนื้อหาวิชาเพศศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้กับกลุ่มทดลอง

3.4 ทำการทดสอบนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง (Post test) โดยวิธีแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการจัดสอนเพศศึกษาของ อาภาพร สุชาวงษ์

4. การออกแบบการทดลอง

ผู้วิจัย ได้ออกแบบการทดลองดังต่อไปนี้

ตาราง 2 จำนวนตัวอย่างประชากรแยกตามเพศ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังให้บทเรียนเพศศึกษา

เพศ	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	ทดสอบก่อนสอน	ทดสอบหลังสอน	ทดสอบครั้งที่หนึ่ง	ทดสอบครั้งที่สอง
ชาย	15	15	15	15
หญิง	15	15	15	15
รวม	30	30	30	30

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ทัศนคติต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

5.1.1 กำหนดค่าน้ำหนักประจำข้อ

5.1.1.1 สำหรับข้อความเชิงนิมาม (Positive)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5

เห็นด้วย 4

ไม่แน่ใจ 3

ไม่เห็นด้วย 2

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1

5.1.2 สำหรับข้อความเชิงนิเสธ (Negative)

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5

ไม่เห็นด้วย 4

ไม่แน่ใจ 3

เห็นด้วย 2

เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1

5.2 หาค่าสถิติพื้นฐาน

5.2.1 ค่ารายเฉลี่ยของคะแนน จำนวนจากสูตร (Garrett.

1966 : 27)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

5.2.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำนวนจากสูตร (Ferguson, 1966 : 67)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

5.3 ทดสอบความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษา
โดยใช้ Two Ways Analysis of Variance (Repeated Measure)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าเฉลี่ยอัตราส่วนวิกฤตใน F - distribution
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	Degree of Freedom

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะนำเสนอพร้อมทั้งแปลความหมายโดยแบ่งเป็นสองตอน ดังนี้

ตอนที่หนึ่ง ทักษะคิของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ที่มีการจัดสอนเพศศึกษา

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 30 คน นักเรียนหญิง 15 คน นักเรียนชาย 15 คน ผู้วิจัยได้หาค่าเฉลี่ย

และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการจัดการสอนเพศศึกษา
ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ทั้งสองครั้ง ผลปรากฏ
ดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการจัดการสอน
เพศศึกษาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งสองครั้ง

กลุ่มตัวอย่าง	เพศ	Pre - test		Post test	
		$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
กลุ่มทดลอง	ชาย	152.20	9.63	174.00	5.00
	หญิง	146.53	9.66	165.93	11.64
กลุ่มควบคุม	ชาย	148.53	11.35	152.06	7.81
	หญิง	149.86	9.71	146.40	9.26

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบสอบถามทัศนคติ
ที่มีต่อการจัดการสอนเพศศึกษา ก่อนสอนบทเรียนเพศศึกษา นักเรียนชายกลุ่มทดลอง มีค่า
คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนชายกลุ่มควบคุมเล็กน้อย และนักเรียนหญิงกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนน
เฉลี่ยสูงกว่านักเรียนหญิงกลุ่มทดลองเล็กน้อย ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชายกลุ่มควบคุม
และกลุ่มทดลองสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง เมื่อสอน
บทเรียนเพศศึกษาแล้ว ค่าคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
กลุ่มทดลองสูงขึ้น ส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามของนักเรียนชายกลุ่มควบคุมสูงขึ้น
กว่าเดิมเล็กน้อย และนักเรียนหญิงกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามต่ำลง

ตอนที่ 2 ความแตกต่างของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อเพศศึกษา เพื่อทดสอบสมมติฐานทั้งสองข้อ ซึ่งผู้วิจัยตั้งไว้ว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อเพศศึกษาต่างกัน และนักเรียนชาย นักเรียนหญิง กลุ่มทดลอง มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติภายหลังการสอน แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ขอมูลปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 การทดสอบความแปรปรวนของคะแนนทัศนคติที่มีต่อการสอนเพศศึกษาของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แยกตามเพศ

ที่มาของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	10054.1	59		
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	3276.08	1	3276.08	28.054 **
ความคลาดเคลื่อน	6778.02	58	116.86	
ภายในกลุ่ม	10607.50	60		
ระหว่างเพศ	3193.01	1	3193.01	43.66 **
ปฏิสัมพันธ์	3172.41	1	3172.41	45.38 **
ความคลาดเคลื่อน	4242.08	58	73.13	

** ระดับนัยสำคัญ .01 df = 1,58 (7.08)

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า

1. ทัศนคติที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองนั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ทักษะที่เพิ่มต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษาระหว่างนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง กลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ผลรวมกันของทักษะที่เพิ่มต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ระหว่าง กลุ่มและเพศของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงภายหลังการสอนเพศศึกษา
2. เพื่อศึกษาวานักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติภายหลังการสอนแตกต่างกันหรือไม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ปีการศึกษา 2523 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 30 คน แยกเป็นนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา จำนวนคำถาม 40 ข้อ ของ อากาศ สุชาวงษ์ และบทเรียนเพศศึกษาซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สอนนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 10 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้คำนวณหาสิ่งต่อไปนี้

1. ค่าคะแนนเฉลี่ย

2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน โดยใช้ Analysis of Variance

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาค้นคว้าสรุปได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ ปรากฏว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีทัศนคติที่ต่อการสอนเพศศึกษา ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบสอบถามที่ทัศนคติที่มีต่อการจัดสอนเพศศึกษา ก่อนสอนบทเรียนเพศศึกษา นักเรียนชายกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ย 152.20 มากกว่านักเรียนชายกลุ่มควบคุม ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 148.53 และนักเรียนหญิงกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนเฉลี่ย 149.86 สูงกว่านักเรียนหญิงกลุ่มทดลอง ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ย 146.53 เล็กน้อย ค่าคะแนนเฉลี่ยของ นักเรียนชายกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง เมื่อสอนบทเรียนเพศศึกษาแล้วค่าคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามของนักเรียนชายกลุ่มทดลองเป็น 174.00 นักเรียนหญิงกลุ่มทดลองเป็น 165.93 นักเรียนชายกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นเล็กน้อยเป็น 152.06 ส่วนนักเรียนหญิงกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำลง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 146.40

2. นักเรียนกลุ่มทดลอง และนักเรียนกลุ่มควบคุม มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงกลุ่มทดลอง มีทัศนคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฉันทประยผล

จากการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในกลุ่มทดลองมีทัศนคติเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะเชิงบวกต่อการสอนเพศศึกษา ทั้งนี้ก็เพราะว่า
  - 1.1 โรงเรียนที่ผู้วิจัยได้เลือกเพื่อใช้ทำการวิจัยนั้น จัดการเรียนการสอนแบบสหศึกษา นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีโอกาสได้กระทำกิจกรรมร่วมกันเสมอ ๆ ในขณะที่รวมกิจกรรม ก็สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องเพศศึกษาซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนดังกล่าวได้แนวคิดเรื่องเพศศึกษาอยู่ตลอดเวลา
  - 1.2 วิชาบางวิชาที่มีสอนในโรงเรียนก็มีเนื้อหาทางเพศศึกษาประกอบอยู่ด้วย เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ สุขศึกษา กหกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ สรุปได้ว่าเพศศึกษานั้นเป็นสาขาวิชาการที่เป็นแบบผสม หรือสหวิชาการ (Interdiscipline) และนักเรียนทั้งชายและหญิงก็มีโอกาสได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอีกทางหนึ่งด้วย (สุชาติ โสมประยูร 2522 : 17)
  - 1.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม อยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสนใจในเรื่องเพศเพศตรงข้าม การคบเพื่อนต่างเพศ (กอ สวัสดิ์พานิชย์ 2519 : 43) มีความอยากรู้อยากเห็น สนใจการปรับปรุงตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศ การปฏิบัติตนต่อเพศตรงกันข้าม การเลือกคบเพื่อนต่างเพศ (สุชา จันทน์เอม 2520 : 96) ในเมื่อนักเรียนมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ ฉะนั้นนักเรียนจึงอยากจะเรียนรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา
  - 1.4 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิยม ฉิมตระกูล (นิยม ฉิมตระกูล 2518 : 84) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนสาธิตสวนกลาง ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม มีทัศนคติที่ต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา และ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิเชฐ ศรีวรกุล (พิเชฐ ศรีวรกุล 2518 : 76) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนรัฐบาลส่วนกลาง ที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม มีทัศนคติที่คัดค้านต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาราญ เพชรจอม (สาราญ เพชรจอม 2518 : 77) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนราษฎร์ส่วนกลางที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม มีทัศนคติที่คัดค้านต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภาพร สุขาวงษ์ (อาภาพร สุขาวงษ์ 2520 : 81) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในจังหวัดชลบุรี ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทัศนคติที่คัดค้านการสอนเพศศึกษาเช่นเดียวกัน

2. นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีทัศนคติต่อเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่านักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อเพศศึกษาแตกต่างกัน การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามทฤษฎีของ ไคสเลอร์ (Kiesler, 1969 : 142) ที่ว่าทัศนคติของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้หลายวิธี อาจจะโดยวิธีที่บุคคลได้รับข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งข่าวสารนั้นอาจมาจากบุคคล หรืออุปกรณ์ สื่อมวลชน ทำให้ส่วนประกอบของทัศนคติทางด้านความรู้เปลี่ยนแปลง และมีแนวโน้มทำให้ส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ และส่วนประกอบทางด้านการปฏิบัติเปลี่ยนแปลง และอีกประการหนึ่ง ในการสอนเพศศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้สื่อทัศนูปกรณ์ เช่น ภาพยนตร์ สมุดภาพ จุลสาร เป็นต้น และใช้กิจกรรมกลุ่มให้มีการอภิปราย ซึ่งมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และสอดคล้องกับการวิจัยของเลวิน (Lewin, อ้างจาก ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2520 : 79 - 80) ที่พบว่า การอภิปรายกลุ่มมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล

3. นักเรียนหญิง และนักเรียนชาย กลุ่มทดลองมีทัศนคติต่อการสอนเพศศึกษา แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงกลุ่มทดลอง มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติภายหลังการสอน แยกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิยม ฉิมตระกูล (นิยม ฉิมตระกูล 2518 : 84) พิเชฐ ศรีวรกุล (พิเชฐ ศรีวรกุล 2518 : 76 - 78) สำราญ เพชรจอม (สำราญ เพชรจอม 2518 : 76) ผู้วิจัยทั้งสามได้รวมทำการวิจัยร่วมกัน เป็นโครงการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในส่วนกลางที่มีต่อการจัด ให้นักเรียนสอนเพศศึกษา และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภาพร สุชาวงษ์ (อภาพร สุชาวงษ์ 2520 : 82) ซึ่งทำการศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ใน จังหวัดชลบุรี ที่มีต่อการจัดให้นักเรียนสอนเพศศึกษา ผลการวิจัยทั้งหมดเห็นว่า นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อการที่จะจัดให้นักเรียนสอนเพศศึกษาแยกต่างกัน และสอดคล้อง กับแนวคิดของ วิศิษฐ์ วงวิญญู (วิศิษฐ์ วงวิญญู 2518 : 8) ที่กล่าวว่า เรื่องเพศ เกี่ยวข้องกับเด็กชายจะมีความแตกต่างกันหลาย ๆ ด้าน ตั้งแต่เรื่องสรีระไปจนถึงเรื่อง ทัศนคติ

ข้อเสนอแนะทางการศึกษา

1. ผู้ให้การศึกษควรให้ความรู้เรื่องเพศศึกษากับนักเรียนให้มากขึ้น และพยายาม ชี้แนะให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเพศศึกษาไปใช้ในทางที่เหมาะสมและถูกต้อง
2. สถานศึกษควรเป็นสื่อกลางระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน ในอันที่จะสร้าง ความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา ให้กับผู้ปกครองให้เข้าใจเรื่องนี้ดีขึ้น
3. ส่งเสริมการเรียน แบบเรียนเพศศึกษาในทุกระดับชั้นให้ต่อเนื่อง และคำนึงถึง ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
4. เสนอแนะให้สื่อมวลชนลงบทความที่เป็นความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องเหมาะสม และเป็นความรู้เชิงวิชาการ เพื่อให้นักเรียนจะได้เข้าใจและปฏิบัติตนได้ถูกต้อง

5. ควรจัดอบรมครูประจำการในโรงเรียน เกี่ยวกับความรู้ในเรื่องเพศศึกษา เพื่อให้ครูมีทัศนคติต่อเพศศึกษาอย่างถูกต้องตรงกัน สามารถใช้เหตุผลที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศกับนักเรียน

6. ควรมีการปรับปรุงและจัดให้มีการประสานสัมพันธ์กันในวิชาเพศศึกษากับโครงการแนะแนว

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อเพศศึกษาในโรงเรียนสหศึกษา และโรงเรียนที่ไม่ใช่สหศึกษา
2. ควรจัดให้มีการทดสอบความรู้เรื่องเพศศึกษาก่อนทดลองสอนนักเรียนเพศศึกษา
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนในระดับอื่น.

บรรณานุกรม

- กต สวัสดิ์พาณิชย์ วัยรุ่นและการปรับปรุงบุคลิกภาพ วัฒนาพานิช 2519, 191 หน้า
คณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา การปฏิรูปการศึกษา วัฒนาพานิช
2518, 294 หน้า
- ชลิต แนวพนิช "เพศศึกษา ข้อเสนอจากออสเตรเลีย" วิทยาสาร 24 : 27 - 30,
เมษายน 2516
- เขาวน ชิโนรักษ์ และพรณี ชิโนรักษ์ ชีวิวิทยาเล่ม 1 อักษรประเสริฐ 2514,
646 หน้า
- เลขา : สุชาวัฒน์ "เพศศึกษา" สยาม 10 ตุลาคม 2516, หน้า 9
- กะวันฉาย ศิริวงศ์ "การทำหมันในหญิงและชาย" ใน คู่มือวางแผนครอบครัว (สำหรับครู)
หน้า 7 - 15 สำนักข่าวพาณิชย์ 2518
- เกษมสิริ บุญยสิงห์ "เพศศึกษาวิชาชื่อไม่เพราะ" ใน จุดยืนและทิศทางการศึกษาของไทย
หน้า 148 - 157, วัฒนาพานิช 2518
- เทพพนม เมืองแมน "ทัศนคตินักเรียนไทยต่อการสอนเพศศึกษาและประชากรศึกษา
ในโรงเรียน" เพศศึกษาและปรัชญา 44 : 13 - 15 พฤศจิกายน 2518
- นันทวัน สุชาโต "ความสัมพันธ์ของเยาวชนเกี่ยวกับเพศ ความรักและการแต่งงาน"
ใน เยาวชนไทย หน้า 117 - 137 สถาบันวิจัยทางสังคมศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516
- นวลศิริ เปาโรหิตย์ และคนอื่น ๆ จิตวิทยาพัฒนาการ โรงพิมพ์คุรุสภา 2515,
288 หน้า
- นิยม ฉิมตระกูล การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียน
มัธยมสาธิตส่วนกลางที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ปรินญาภิพนธ์ กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 99 หน้า อักษรสาเนา

ประภาเพ็ญ สุวรรณ "เพศศึกษาและประชากรศึกษา" ประชากรศึกษา

3 : 1 - 10 มิถุนายน 2522

..... ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลง และพฤติกรรมอนามัย ไทยวัฒนาพานิช
2520, 143 หน้า

พิเชฐ ศรีวรรณ การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลาง
ที่มณฑลภาวะที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ปรินซ์ตันนิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 90 หน้า อักสาเนา

นิศรา อินทุประภา "คอมพิวเตอร์กับฮอโรโมน" ไกล่เกลี่ย 9 : 6 - 11 กันยายน 2522
สวน สายยศ และอังคณา จันทร์รัตนานนท์ สถิติวิทยาทางการศึกษา วัฒนาพานิช
2515, 254 หน้า

วราวุธ สุมาวงศ์ การฝากครรภ์และการคลอด โรงพิมพ์สุภาภานุการ 2513,
576 หน้า

วันเพ็ญ บุญประกอบ "การพัฒนาทางเพศ" ไกล่เกลี่ย 6 : 19 - 23, มิถุนายน 2522

วิศิษฐ์ วังวิญญู วัยรุ่นกับปัญหาทางเพศ สำนักพิมพ์เกล็ดไทย 2518, 100 หน้า

สมชาย อุวิระ "ตกเลือดระหว่างท้อง" ไกล่เกลี่ย 11 : 6 - 12, พฤศจิกายน 2522

..... "พัฒนาการของอวัยวะเพศ" ไกล่เกลี่ย 6 : 6 - 9 มิถุนายน 2522

สรศักดิ์ ศรีเพ็ญ ความรักและความรุนแรงในวัยเด็ก สนิทพันธ์การพิมพ์ 2514, 392 หน้า

สำราญ เพชรจอม การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนราษฎร์
ที่มณฑลภาวะที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา ปรินซ์ตันนิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2518, 94 หน้า อักสาเนา

สุทร เกิดสว่าง "จะคุมกำเนิดโดยยาทินหรือยาฉีด" ใน คู่มือวางแผนครอบครัว
(สำหรับครู) หน้า 46 - 49 สำนักข่าวพาณิชย์ 2518

- สุพร เกิดสว่าง "ยาเม็ดคุมกำเนิดชนิดรับประทาน" ใน คู่มือวางแผนครอบครัว (สำหรับครู)
หน้า 23 - 36 สำนักข่าวพาณิชย์ 2518
- สุธา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม จิตวิทยาวัยรุ่น แพทย์พิทยา 2516, 265 หน้า
- สุชาติ โสภประยูร "การสอนเพศศึกษา" ศูนย์ศึกษา 16 : 31 - 40 เมษายน 2512
- _____ "ธรรมชาติของเรื่องเพศศึกษา" ประชากรศึกษา 3 : 11 - 12
มิถุนายน 2522
- สุชาติ โสภประยูร และวรรณิ โสภประยูร เพศศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2521,
284 หน้า
- เสนอ อินทรสุขศรี "เพศศึกษา" วิทยาสาร 1 : 26 - 28, 69 - 70,
1 มกราคม 2509, 2 : 26 - 27, 6 : 4 - 15, 8 มกราคม 2509
- อภาพร สุขาวงษ์ การศึกษาทัศนคติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี
ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2520, 96 หน้า อักสำเนา
- อารี สมบูรณ์สุข "ห้วงนามัย" ใน คู่มือวางแผนครอบครัว (สำหรับครู) หน้า 1 - 6
สำนักข่าวพาณิชย์ 2518
- Berry, Mildred E. "Sex Education in Dade County Public Secondary
Schools," Dissertation Abstracts. 35 : 4118-A, January, 1975.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education.
McGraw - Hill book Company, New York, 1966. 446 p.
- Garrett, Henry E. Statistics in Psychology and Education. David
McKay Company, Inc., New York, 1966. 491 p.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. McGraw - Hill, New York,
Book Company, 1973. 681 p.

- Kilander, H. Frederrick. Sex Education in the Schools. The Mac Millan Company, London, 1970. 435 p.
- Pomplian, Helen Kilmer. "A Study of the Initiation of a Sex Education Program in Elementary School with and Analysis of The Sexual Knowledge of the Sixth Grade Pupils Involved and of their Attitude and these of their Parents and Teachers," Dissertation Abstracts International. March, 1970. Vol. 30, No. 9, 3711-A.
- Segal, Zev. "A Comparison of Sex Education Attitudes of Graduate Student in Elementary Education and Graduate Students in Secondary Education," Dissertation Abstracts International. August, 1963. Vol. 24, No. 2, 708 p.
- Triandis, Harry C. Attitude and Attitude Change. John Wiley and Sons Inc., New York, 1971. p. 142 - 167.
- Warren R. Johnson, and Magaret Schutt. "Sex Education Attitude of School Administrations and School Board Members," The Journal of School Health. Vol. 41, No. 6 : 64 - 67, February, 1966.
- Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. McGraw - Hill Book Company Inc., Tokyo, 1962. 907 p.

แบบสอบถามทั้งหมดมีสองตอน

ตอนที่หนึ่ง ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่สอง ทักษะชีวิตที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ต่อไปนี้ เป็นแบบสอบถาม

ตอนที่หนึ่ง ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงบนช่อง หน้าคำตอบให้ตรงกับ คำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้อง

1. ท่านเพศ ชาย หญิง

2. ชื่อ ..... ชื่อสกุล .....

3. ชั้น .....

ให้นักเรียนอ่านข้อความต่อไปนี้ให้รอบคอบ และทำความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งก่อน
ตอบแบบสอบถามตอนที่สอง

เพศศึกษา

เพศศึกษา หมายถึง การศึกษาที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง
เป็นการศึกษาที่ให้ความรู้ ความเข้าใจถึงความแตกต่างและการเติบโตทั้งทางร่างกาย
และจิตใจของแต่ละเพศ ซึ่งจะทำให้บุคคลคบหาสมาคมกันได้อย่างดีทั้งในระหว่างเพศเดียวกัน
และเพศตรงข้าม รู้จักรักตนเองและเพื่อนมนุษย์ มีมารยาทและพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม
และสังคมยอมรับรู้จักเลือกคูครองอย่างฉลาด และสามารถใช้ชีวิตสมรสได้อย่างเป็นสุข
ดังนั้นการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง
ต่อไปนี้

1. ความหมายและความสำคัญของชีวิตการทำงาน การเป็นพ่อแม่ และชีวิตครอบครัว
2. การรู้จักควบคุมอารมณ์ มีวินัยในตนเอง รู้จักเคารพผู้อื่นบุคคลอื่น ซึ่งจะทำให้เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม เข้าใจหน้าที่ของพ่อแม่ มีความรับผิดชอบในครอบครัว
3. เรื่องเพศของมนุษย์ เป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคนควรรู้ ไม่เห็นว่าจะเป็นเรื่องน่าละอายหรือเป็นเรื่องที่ผิด
4. พฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับสังคม ศิลธรรมจรรยา และศาสนาอีกด้วย
5. โทษและอันตรายจากการประพฤติผิดทางเพศของเด็กชายและเด็กหญิง เช่น การมีสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน การรักรู้ถูก เป็นต้น
6. กายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายและหญิง
7. มารยาท ศิลธรรมจรรยา อันควรประพฤติของชายหญิงในการคบหาสมาคมในสังคม
8. ปัญหาเรื่องเพศของแต่ละบุคคล เช่น การฝันเปียก การมีระดู การสำเร็จความใคร่ เป็นต้น
9. กฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี และศีลธรรมจรรยาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การแต่งงาน การหย่าร้าง การรักรู้ถูก การสมรสนอกกฎหมาย ปัญหาโสเภณี เป็นต้น
10. พันธุกรรมของมนุษย์ เช่น ลักษณะต่าง ๆ ที่พ่อแม่ถ่ายทอดไปยังบุตรหลาน
11. ธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก และการปฏิบัติตัวของมารดาภายหลังการคลอด

12. ปัญหาการเพิ่มประชากร และการวางแผนครอบครัว
13. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกาฬโรค วิธีป้องกันและรักษากาฬโรค

ตอนที่สอง แบบสอบถามทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

"เพศศึกษา" มีความหมายโดยทั่วไป ดังที่ท่านได้อ่านในหน้า 1 - 2 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในแต่ละข้อเพียงข้อใดข้อหนึ่งตามความรู้สึกและความคิดเห็นของท่าน ลงในช่องหลังข้อความแต่ละข้อ

ตัวอย่างการตอบ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
(๐) เพศศึกษาเป็นเรื่องลามกอนาจาร		✓			
(๐๐) เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับ การทำแท้ง			✓		

ต่อไปนี้ เป็นแบบสอบถามทัศนคติที่มีต่อการจัดให้มีการสอนเพศศึกษา

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. เพศศึกษาจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียน มีบุคลิกภาพและความเจริญเติบโต ที่ดี สิ่งเหล่านี้จะช่วยนักเรียน มีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมี ความสุข					
2. เพศศึกษาจะช่วยปลูกฝังให้นักเรียน มีทัศนคติที่ดีต่อเพศตรงข้าม					
3. การจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน อาจจะเป็นการเพิ่มปัญหาเรื่อง เพศให้มากยิ่งขึ้น					
4. เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนเกิด ความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดี ในเรื่องธรรมชาติของเพศและ พฤติกรรมระหว่างเพศ					
5. การเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องเพศ สามารถควบคุมแรงกดดันหรือ อารมณ์ทางเพศและเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมได้เหมาะสม					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
6. การเรียนรู้เรื่อง เพศทำให้ชักต้อ ประเพณีและวัฒนธรรมของ ไทย					
7. การได้เรียนรู้เรื่อง เพศศึกษาทำให้ นักเรียนรู้จักคิดพิจารณาตัดสินใจและ เลือกแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับทาง เพศ ได้ถูกต้อง					
8. คนที่มีความรู้และความเข้าใจในเรื่อง เพศ จะมีทัศนคติที่ดีต่อ เรื่อง เพศและชีวิต ครอบครัว					
9. การได้เรียนรู้เรื่อง เพศศึกษาจะทำให้ นักเรียนประพฤติดีได้ง่าย อย่างที่ กล่าวว่าเป็นการชี้โพรงให้กระรอก					
10. คนที่มีสุขภาพ สวัสดิภาพและมนุษย- สัมพันธ์ดี เป็นผู้ที่มีความรู้ทาง เพศศึกษาดี					
11. เพศศึกษาเป็นวิทยากร ไม่ใช่เรื่องลามก อนาจาร					
12. เรื่อง เพศ เป็นเรื่องที่นักเรียนเรียนรู้ได้เอง ตามธรรมชาติ โดยไม่ต้องมีการสอน					
13. ควรมีการ เรียนการสอนเพศศึกษาอย่าง เปิดเผย					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
14. ในปัจจุบันสมควรอย่างยิ่งที่จะสอน เพศศึกษามาสอนในโรงเรียนได้แล้ว					
15. การสอนเพศศึกษาเป็นเรื่องที่หยาบโลน ไม่ควรกล่าวถึง					
16. อาชญากรรมทางเพศเกิดขึ้นเนื่องจาก บุคคลไม่รู้เรื่องเพศศึกษา					
17. เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับการ ตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน ถ้าบุคคลอยู่ใน วัยเรียนจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ต้อง ออกโรงเรียนกลางคัน					
18. เรื่องเพศ เป็นเรื่องต้องห้ามสำหรับเด็ก					
19. เพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับกามโรค ได้					
20. ในปัจจุบันก็มีการสอนเพศศึกษารวมอยู่ใน วิชาอื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา บ้างแล้วแต่นักเรียนคิดว่าควรจะมี การเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น					
21. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ยังไม่มีวิชาเรียน พอที่จะเรียนรู้เรื่องเพศ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
22. การสอนเพศศึกษาจะช่วยให้มีความเชื่อ และความเข้าใจที่ผิดในเรื่อง เพศให้ ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไปได้					
23. การไม่รู้ เรื่อง เพศจะเป็นอันตรายต่อ ตนเองและครอบครัวและสังคม					
24. เพศศึกษาที่มีสอดแทรกอยู่ในวิชาต่าง ๆ ในแบบเรียนที่นักเรียนใช้ในปัจจุบัน นั้นว่าเพียงพอกับภาวะการณปัจจุบัน					
25. การที่นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา จะช่วยให้นักเรียนรู้จักเกียรติในการ ปฏิบัติระหว่าง เพศ					
26. การปล่อยให้ นักเรียนชวนหาความรู้ ทาง เพศด้วยตนเองย่อมเป็นอันตราย					
27. การสอนเพศศึกษาแก่นักเรียนวัยรุ่นจะมี ส่วนช่วยทำให้อาชญากรรมทาง เพศมี มากขึ้น เพราะว่าเด็กชอบทดลองและ อารมณ์รุนแรง					
28. เพศศึกษาจะช่วยให้ผู้หาคอสงสัยในเรื่อง เพศของนักเรียนได้					
29. การสอนเพศศึกษาเป็นการสนองความ อยากรู้อยากเห็นของนักเรียน					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
30. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะทำให้เด็กประพฤติผิดทางเพศมากยิ่งขึ้น					
31. การจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไม่มีอันตรายแต่อย่างใด					
32. การที่นักเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสมกับเพศตรงข้าม สาเหตุหนึ่งเกิดจากการไม่รู้เรื่องเพศ					
33. เพศศึกษาควรจะเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของพ่อแม่เท่านั้น					
34. การให้ความรู้เรื่องเพศ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการ "กันไว้ดีกว่าแก้"					
35. การสอนเพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาของเด็กวัยรุ่นในชั้นมัธยม					
36. การที่นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องเพศศึกษาจะเป็นการช่วยเร่งเร้าการบรรณทางเพศแก่นักเรียนมากยิ่งขึ้น					
37. เขาจะรู้ว่าจักษุยังตั้งใจในเรื่องเพศได้ดียิ่งขึ้นถ้าเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
38. การที่นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องเพศศึกษา อาจเป็นทางทำให้นักเรียนอยากทดลอง ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการ "ชิงสุกก่อนห่าม"					
39. นักเรียนหญิงไม่ควรเรียนเรื่องเพศศึกษา เพราะเป็นเรื่องน่าละอาย สำหรับกุลสตรีไทย					
40. เพศศึกษา ควรรู้เฉพาะผู้ใหญ่ เท่านั้น					

เรื่อง	วัยรุ่นและการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น
เวลา	120 นาที
จุดมุ่งหมาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้สามารถบอกการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ของ เด็กวัยรุ่นได้ถูกต้อง 2. สามารถบอกพฤติกรรมของ เด็กวัยรุ่นที่มีผลดีและไม่ดีผลดีคือสังคมได้ถูกต้อง
เนื้อเรื่อง	<ul style="list-style-type: none"> - คำจำกัดความของวัยรุ่น - การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย - การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจและอารมณ์ - การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจและอารมณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น

วัยรุ่น

วัยรุ่น หมายถึง วัยที่ร่างกายและอวัยวะเพศ เข้าสู่สู่พัฒนาอย่างสมบูรณ์ เป็นวัยที่ทั้งสองเพศมีความเปลี่ยนแปลง และเจริญเติบโตเต็มที่เพื่อเตรียมเข้าสู่ผู้ใหญ่ ในระยะวัยรุ่นนี้เอง สภาพทางร่างกายกำลังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาขย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ขนาดและรูปร่างจะได้สัดส่วนตามแบบของผู้ใหญ่ ทำให้เด็กสนใจตัวเองมากขึ้น และเลียนแบบที่ตนพอใจทั้งในค่านิยมพฤติกรรมและการแต่งกาย การเปลี่ยนแปลงทางอวัยวะภายใน คอมโรไตซึ่งเป็นตัวการสำคัญที่เปลี่ยนทุกด้านในร่างกาย เช่น ภาวะอาหารขยายขึ้น ทำให้กินจุ เมื่อมีพลังงานมากก็จะใช้กิจกรรมในการออกแรงมาก ซึ่งจะทำให้เกิดการ เหน็ดเหนื่อยอ่อนเพลีย ต้องการพักผ่อน จึงทำให้ผู้ใหญ่มอง เด็กวัยรุ่นว่ามีแต่กินก็นอน เกียจคร้าน เมื่อถูกบ่นหรือคุมบ่อย ๆ ก็จะทำให้หงุดหงิด พยายามเก็บตัว หรือ

หลบหน้าพ่อแม่ อยู่แต่ในห้อง หรือไม่กล้าหาทางออกไปรวมกลุ่มกับพวกซึ่งจะเป็นแนวทางให้
 ประพฤติผิดได้ง่าย บางคนเมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่นนี้ ร่างกายจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
 ถ้าปรับตัวไม่ทันก็จะทำให้เกิดปัญหา และความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงจนไม่สามารถ
 ควบคุมอารมณ์ได้ การเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดก็เช่น รูปร่างใหญ่โตขึ้น เสียงแตก
 มีหนวดเครา มีขนขึ้นที่รักแร้ และบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์ มีผิวขึ้นตามใบหน้า และรูปร่าง
 มีสัดส่วนขึ้น

2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์ เมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่น การเจริญ
 ทางด้านจิตใจและอารมณ์ การเปลี่ยนแปลงในการคบเพื่อน คู่ป็นสีย มีความสนใจเพื่อน
 ต่างเพศ ชอบอิสระ มีความภูมิใจในรูปร่าง และความเป็นชาย เป็นหญิงของตนเอง มีความ
 ต้องการที่จะทำงานเป็นหมู่คณะ อยากรแสดงความคิดเห็นของตนเอง และอยากให้ตนเป็นที่
 ยอมรับของเพื่อนและสังคม วัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อจากวัยเด็กไปสู่ผู้ใหญ่ ความเจริญ
 ทางด้านอารมณ์นั้น บางครั้งเด็กก็จะแสดงอารมณ์ออกมาอย่างรุนแรง ทำให้ผู้ใหญ่เห็นว่า
 เด็กคือวัน มุทะลุ ไม่เชื่อฟัง จึงพยายามตักเตือนว่ากล่าวอยู่เสมอ ทำให้เด็กเกิดความ
 ไม่พึงพอใจ ขาดความมั่นคงทางอารมณ์ หงุดหงิด อารมณ์เสียบ่อย ๆ แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบ
 ในทางที่ไม่สมควร ซึ่งถ้าไม่ได้รับการแก้ไขในทางที่ถูกต้อง สิ่งเหล่านี้จะฝังลงไป เป็นรากฐาน
 ของจิตใจ และอารมณ์ของเด็กเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

3. การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย และจิตใจที่มีผลต่อพฤติกรรมทางสังคมใน
 วัยรุ่นตอนต้น เด็กมักชอบเก็บตัวและอยู่ตามลำพัง เพราะสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงทาง
 ด้านร่างกาย จิตใจและอารมณ์ บางคนรู้สึกอายที่มีรูปร่างใหญ่โตขึ้น ทำให้รู้สึกแค้นกับ
 เกอเซิน แต่การที่ไม่อยากรวมกลุ่มกับครอบครัวนั้น อาจเพราะต้องการความเป็นอิสระ
 ทางด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ มีการคบเพื่อนมากขึ้น แต่การรวมกลุ่มนั้นจะไม่มี
 เพื่อนสนิท แต่จะรวมกลุ่มกันมากขึ้น สำหรับความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ เด็กหญิงจะเห็นว่า

เด็กชายในวัยเดียวกันเป็นเด็กกว่าตน โดยทั่วไปพฤติกรรมที่แสดงออกทางสังคมนั้นจะเป็นไป
 ในแบบมีเหตุผลในการคบเพื่อน การเลือกกิจกรรม รู้จักปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่นได้ แต่บางครั้ง
 ก็แสดงตนให้เป็นที่สนใจของบุคคลอื่น ซึ่งอาจจะออกมาในลักษณะคำพูดแปลก ๆ คำทางพิสด
 เป็นต้น แต่ผู้ที่ไม่อยากเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อน มักจะหลบเพื่อนไปอ่านหนังสือคนเดียวหรือชกมวย
 เวลาพบคนแปลกหน้าไม่กล้าพูดจาทักทาย เด็กเหล่านี้มักจะมีภูมิกว้างทางสังคมน้อยไป อีกประการหนึ่ง
 ก็คือ เด็กวัยนี้มักจะมีความคิดแปลก ๆ ใหม่ ๆ และคิดว่าตนควรจะมีควมสำคัญบ้าง จึงมักทำ
 ให้เด็กแสดงพฤติกรรมแปลก ๆ ออกมาเสมอ

การเปลี่ยนแปลงทางกาย จิตใจ และอารมณ์ของเด็กวัยรุ่น จะมีพฤติกรรม
 ต่อสังคมมากขึ้นแค่นั้น เพียงใต้นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับพื้นฐานของครอบครัว ธรรมเนียม สิ่งแวดล้อม
 นิสัยใจคอ สภาพทางกาย และจิตใจของแต่ละบุคคล เป็นสำคัญตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น
 จะเห็นว่าความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่น มีผลต่อสังคมมากมายหลายด้านด้วยกัน
 ซึ่งพอจะสรุป เป็นข้อได้ดังนี้

1. เด็กต้องการความเป็นอิสระ เด็กวัยรุ่นมักจะไม่ชอบการบังคับบัญชา กวดขันของ
 ผู้ใหญ่ ไม่ชอบอยู่ในระเบียบวินัย และชนประเพณีเก่า ๆ ฯลฯ
2. มีความคิดขัดแย้งกับผู้ใหญ่ เด็กวัยรุ่นมักจะมี ความเชื่อมั่นในตัวเอง ซึ่งคิดว่า
 การกระทำของตนถูกต้องอยู่เสมอ
3. มีความสนใจเรื่องเพศ เด็กวัยรุ่นเริ่มจะมีความสนใจทางเพศตรงข้ามมากขึ้น
 อยากรู้อยากถามกับเพื่อน และพยายามทำตัวให้เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม ฯลฯ
4. ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของสังคม เด็กวัยรุ่นต้องการให้ผู้ใหญ่ เพื่อนฝูงและ
 บุคคลในสังคมยอมรับว่า ตนเป็นสมาชิกที่สำคัญของสังคม
5. มีความคิดเพ้อฝัน เด็กวัยรุ่นมีความคิดเพ้อฝัน ทะเยอทะยานในเรื่องชีวิตและ
 ความก้าวหน้าของอนาคต

6. มีอารมณ์รุนแรง เด็กวัยรุ่นมักจะมีความรัก ความโกรธเกลียดในสิ่งต่าง ๆ
รุนแรง เสมอ บางครั้งมองสังคมในแง่ร้าย
  7. อารมณ์หุนหันพลันแล่น เมื่อเกิดความไม่พอใจก็จะแสดงออกมาด้วยกริยาต่าง ๆ
จะถูกเพื่อนชักจูงในทางที่ผิดหรือเลวได้ง่าย
  8. ต้องการความอบอุ่น ในบางโอกาสเด็กวัยรุ่นบางคนต้องการ เอาอกเอาใจ
และปรึกษาในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ต้องการความรักจากพ่อแม่เพื่อนฝูง
  9. ชอบการอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม และมักจะมีการปฏิบัติตัวคล้ายคลึงกัน มีการ
เลียนแบบซึ่งกันและกัน ถ้าไม่ทำตามแบบคณะก็เข้ากลุ่มไม่ได้ เช่น วัฒนธรรมเหมือน ๆ กัน
แต่งตัวแบบเดียวกัน
  10. ต้องการต่อสู้เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนศรัทธา และอยากได้ และถ้าไม่ได้ตั้งใจ
อาจมีพฤติกรรมที่ต่อต้านอย่างรุนแรง
  11. สุขภาพอนามัย เด็กวัยรุ่นมีความสนใจที่จะเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย
ด้วยวิธีการต่าง ๆ
  12. มีความสนใจทางค่านิยมชีวิตการ เมือง โดยเฉพาะการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตย นอกจากนี้ยังสนใจวรรณกรรมต่าง ๆ
  13. นันทนาการ สำหรับทางค่านิยมนันทนาการ เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่นิยมเข้าร่วม
กิจกรรมทางค่านิยมนันทนาการทุกประเภท โดยเฉพาะการกีฬา ศิลปะ ดนตรี ฯลฯ
- ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาที่กล่าวมาแล้ว 13 ข้อนั้น เป็นเพียงส่วนหนึ่งของ
ปัญหาเด็กวัยรุ่นเท่านั้น ยังมีปัญหาอย่างอื่นอีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งย่อมขึ้นอยู่กับตัวบุคคล
และพฤติกรรมของตนเป็นสำคัญ การแก้ปัญหาที่จะได้ผลนั้น เด็กวัยรุ่นจะต้องศึกษาหา
ข้อเท็จจริงจากปัญหาต่าง ๆ ที่ตนประสบอยู่ และแก้ไขให้ตรงเป้าหมายตรงสาเหตุของ
ปัญหานั้น การแก้ปัญหาคงพยายามทำให้เป็นกลางมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ มีความสุขุม
รอบคอบในการแก้ปัญหาแต่ละข้อของขั้นตอน นอกจากนั้นปัญหาบางปัญหาที่สลับซับซ้อน ผู้แก้
ปัญหาต้องใช้ความอดทนและเวลานานจนกว่าจะทำให้ปัญหานั้นหมดสิ้นไป

กิจกรรมการสอน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการ เสนอข่าวที่คัดลอกมาจากหนังสือพิมพ์ และวารสาร เกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่น 2. ครูบรรยายถึงการ เปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ และ อารมณ์ ที่จะมีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น โดยการ เสนอถึงการ เปลี่ยนแปลงแต่ละด้านว่า เมื่อมีการ เปลี่ยนแปลงแต่ละด้านแล้ว มีแนวหรือก่อให้เกิดปัญหาอย่างไรบ้าง 3. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ให้รวมอภิปรายถึงความเปลี่ยนแปลง ด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่นที่มีผลต่อสังคม แล้วให้แต่ละกลุ่มนำผลการอภิปรายมาเสนอ ใช้เวลาประมาณครึ่งชั่วโมง 4. ครูช่วย เพิ่มเติมและสรุปผลการอภิปรายด้วยการให้นักเรียนคุณภาพดี เกี่ยวกับพฤติกรรมของวัยรุ่นที่มีผลดีและที่ไม่มีผลดีต่อสังคม
อุปกรณ์การสอน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ข่าวจากวารสาร หนังสือพิมพ์ 2. สมุทภาพกิจกรร มพฤติกรรมของวัยรุ่นที่มีผลดีและที่ไม่มีผลดีต่อสังคม
ประเมินผล	<ol style="list-style-type: none"> 1. จากการซักถามและตอบปัญหา 2. จากการร่วมอภิปราย
เรื่อง	ระบบอวัยวะสืบพันธุ์และสุขบัญญัติ
เวลา	120 นาที
จุดมุ่งหมาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้นักเรียนบอกส่วนประกอบของอวัยวะสืบพันธุ์ชายและหญิง ได้อย่างถูกต้อง 2. เพื่อให้นักเรียนบอกหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ชายและหญิง ได้ 3. เพื่อให้นักเรียนบอกสุขบัญญัติเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์เพศชายและเพศหญิง ได้

- เนื้อเรื่อง
- ระบบอวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิง
  - ระบบอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย
  - สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิง
  - สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย

ระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของ เพศหญิง

อวัยวะเพศของหญิงที่สำคัญได้แก่ ช่องคลอด มดลูก และรังไข่ โภยช่องคลอด มีส่วนติดต่อกับมดลูก ซึ่งเป็นที่อยู่ของทารกในครรภ์ และทั้งสองข้างของมดลูกมีปีกมดลูก หรือที่รังไข่นอกไปติดต่อกับรังไข่ได้

ช่องคลอด (Vagina Canal) คือช่องที่อยู่ระหว่างช่องปัสสาวะและช่องทวารหนัก เป็นทางผ่านของ Sperm เพื่อจะเข้าไปพบกับ Ovum ในบริเวณปีกมดลูกหรือที่รังไข่ และเป็นทางที่ทารกผ่านออกมาจากมดลูกสู่โลกภายนอก ผนังภายในช่องคลอดมีลักษณะขรุขระนุ่มนวล บริเวณปากช่องคลอดมีท่อนเล็ก ๆ ซึ่งขยับน้ำเมือกออกมาหล่อเลี้ยงช่องคลอด ที่ปากช่องคลอด มีเยื่อบาง ๆ เรียกว่า เยื่อพรหมจารี (Hymen) ปกคลุมอยู่ เยื่อนี้จะขาดไปได้ในเวลาที่มีการร่วมประเวณีครั้งแรก หรืออาจจะขาดไปได้หลายกรณีด้วยกัน เช่น การเล่นกีฬา การทำขันทนั้ ความหนาบางของเยื่อพรหมจารีนี้แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล นอกจากนี้ ส่วนสำคัญของอวัยวะเพศหญิงที่อยู่ภายนอกร่างกายคือ แขนงเนื้อเยื่อหนามีลักษณะเป็นก้อนรี วางเรียงซ้อนกันข้างละสองกลีบ รวมกันเรียกว่า Vulva ทำหน้าที่ช่วยปกคลุมอวัยวะเพศของหญิงไว้ทั้งหมด และคอนบนของ Vulva ซึ่งกลีบทั้งสองข้างบรรจบกันนั้น เป็นที่ตั้งของก้อนเนื้อเล็ก ๆ และมีปลายประสานเค็มไปหมด เรียกว่า Clitoris ซึ่งมีความไวต่อความรู้สึกทางเพศมาก

มดลูก (Uterus) มีลักษณะคล้ายผลชมพู เนื้องอกมดลูกเป็นก้อนเนื้อที่หนา และแข็งแรงมาก ภายในเป็นโพรงแคบ ๆ เยื่อบุภายในของมดลูกจะมีเส้นโลหิตไหลเวียนอยู่เป็นจำนวนมาก ส่วนที่ติดต่อกับช่องคลอดมีลักษณะเป็นปากมดลูกเรียกว่า Cervix ในระยะตั้งครรภ์มดลูกจะขยายตัวโตขึ้น เพื่อให้เป็นที่อยู่ของทารกได้

รังไข่ (Ovary) เป็นต่อมเพศซึ่งมีหน้าที่ผลิตเซลล์เพศหญิง หรือ Ovum ต่อมรังไข่มีอยู่คู่กันสองข้าง (ขวา - ซ้าย) ข้างละต่อม และเชื่อมโยงกับมดลูกได้ โดยทางปีกมดลูกหรือท่อรังไข่ (Uterine tube หรือ Fallopian tube) Ovum หรือไข่ที่สุกแล้วก็จะหลุดลอยเข้าไปในท่อรังไข่ และเคลื่อนเข้าไปในมดลูกได้ เมื่อเด็กหญิงอายุย่างเข้าวัย 12 - 13 ปี ไข่จะเริ่มสุก โดยการกระตุ้นของฮอร์โมนจากต่อมพิทูอิทารี (Pituitary gland) ในสมอง นอกจากนี้รังไข่ยังทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนได้อีกหลายชนิด ฮอร์โมนบางชนิดจะช่วยกระตุ้นทำให้ร่างกายของเด็กวัยรุ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเพศ เช่น ทำให้เต้านมโตขึ้น หรือมีขนขึ้นที่บริเวณอวัยวะสืบพันธุ์

ระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย

อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายส่วนใหญ่มักอยู่นอกร่างกาย ระบบสืบพันธุ์ของเพศชายมีความเกี่ยวข้องกับระบบการขับถ่ายปัสสาวะของร่างกายมาก ลุงสำหรับเก็บ Sperm กับกระเพาะปัสสาวะซึ่งอยู่ใกล้เคียงกันมาก และ Sperm ก็อาศัยเคลื่อนออกมาทางหลอดปัสสาวะด้วย อวัยวะเพศของชายที่สำคัญ ได้แก่ อัณฑะ ต่อมลูกหมาก และองคชาติ (Penis) โดยต่อมอัณฑะจะมีหลอดเล็ก ๆ ติดต่อกับต่อมลูกหมากได้ และจากต่อมลูกหมากก็เป็นหลอดปัสสาวะซึ่งอยู่ภายในองคชาติ

อัณฑะ (Testis หรือ Testicle) เป็นต่อมเพศซึ่งมีหน้าที่ผลิตเซลล์เพศชาย หรือต่อมอัณฑะมีอยู่สองข้าง (ขวา - ซ้าย) ข้างละต่อม ต่อมอัณฑะทั้งสองข้างนี้บรรจุอยู่ในถุงอัณฑะ (Scrotum)

ภายในอัณฑะเต็มไปด้วยหลอดเล็กละเอียด ๆ เป็นจำนวนมาก ซึ่งมีหน้าที่ผลิต Sperm หลอดภายในอัณฑะแต่ละข้างจะมาเปิดสู่หลอดที่โตขึ้น เพื่อเป็นทางให้ Sperm ออกจากอัณฑะได้ ด้านหลังของอัณฑะแต่ละข้างมีกลุ่มของหลอดเล็ก ๆ อีกมากมาย ชกไปชกมา เรียกว่า กลุ่มหลอดน้ำกาม หรือก้านอัณฑะ (Epididymis) สำหรับ ให้เป็นที่เก็บชั่วคราวของ Sperm ที่เติบโตเต็มที่แล้ว ด้านล่างของ Epididymis เป็นหลอดเล็ก ๆ เรียกว่า Vas deferens หรือ Seminal duct หลอดของอัณฑะ แต่ละข้างจะเชื่อมโยงติดต่อกันลงสำหรับเป็นที่เก็บ Sperm ที่เรียกว่า Seminal vesicle ซึ่งหลอดเก็บ Sperm มีหลอดเล็ก ๆ ต่อไปเชื่อมเข้ากับหลอดปัสสาวะภายใน กอมนูกหมาก อัณฑะอัณฑะนี้ นอกจากผลิตเซลล์เพศแล้วยังผลิตฮอร์โมนอีกชนิดหนึ่งซึ่งทำให้ อัณฑะเกิดการเปลี่ยนแปลงในวัยผู้ใหญ่ เช่น เสียงแตก มีขนขึ้นที่ไคร้รักแร้ และบริเวณ ขวัญระตือ เป็นต้น

กอมนูกหมาก (Prostate Gland) เป็นต่อมที่อยู่ก้นล่างของกระเพาะปัสสาวะ ประมาณกึ่งกลางของกอมนูกหมาก จะมีหลอดจากกระเพาะปัสสาวะและหลอดจากหลอดเก็บ Sperm ทั้งสองข้างมาเปิดเข้าด้วยกัน และจากนั้นจะเป็นหลอดปัสสาวะยาวลงไปตาม ทวารโดยตลอด เรียกว่า หลอดปัสสาวะ (Urethra) กอมนูกหมากมีหน้าที่ผลิต น้ำเมือก (Semen) มาหล่อเลี้ยงอสุจิ (Sperm) เมื่อถูกเก็บสะสมไว้มากก็อาจจะถูก ขับออกมาภายนอกบ้าง ขณะนอนหลับหรือฝันเปียกเกี่ยวกับเพศตรงข้าม การร่วม ประเวณี หรือสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง Semen ที่ถูกขับออกมาแต่ละครั้ง มีประมาณ หนึ่งช้อนชา และมี Sperm ผสมออกมาด้วยประมาณ 4 - 5 ร้อยล้านตัว

องคชาติ หรือสิงค (Penis) ประกอบไปด้วยกล้ามเนื้อซึ่งมีลักษณะคล้ายช่องน้ำ สามารถยืดและหดได้ ตั้งอยู่บริเวณค้ำหน้าองอัณฑะ ภายในมีหลอดปัสสาวะอยู่โดยตลอด และมีช่องเล็ก ๆ เปิดอยู่ที่คอองปลาบ บริเวณคอองปลาบองคชาติมีเส้นประสาทและเส้นโลหิต มาหล่อเลี้ยงอยู่เป็นจำนวนมาก มีความไวต่อความรู้สึกมาก

สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย

1. อาบน้ำอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง
2. สวมเสื้อผ้าให้สะอาด โดยเฉพาะกางเกงในต้องสะอาด สวมสบาย ไม่รัดแน่น

เกินไป

3. ไม่ใช้ส้วมที่ถ่ายมีสภาวะที่สกปรกสกปรกและสุขปฏิบัติ
4. ไม่คลุกคลีกับผู้ป่วย หรือสงสัยว่าจะเป็นกามโรค
5. ไม่เที่ยวสำส่อน หรือร่วมประเวณีกับหญิงโสเภณี
6. หากสงสัยว่าจะเป็นกามโรค หรือมีความผิดปกติเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์ของรับ

ปรึกษาแพทย์

7. ไม่ควรซื้อยารับประทานเพื่อรักษาโรคด้วยตนเอง โดยไม่ได้ปรึกษาแพทย์
8. ไม่ควรใช้จ่ายหรือสารเคมีต่าง ๆ ช่วยในการกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ

ซึ่งอาจเป็นอันตรายได้

สุขปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์หญิง

1. อาบน้ำอย่างน้อยวันละสองครั้ง
2. สวมเสื้อผ้าที่สะอาด โดยเฉพาะกางเกงในต้องสะอาด สวมใส่สบาย
3. ในขณะที่มีประจำเดือนต้องระมัดระวัง เรื่องความสะอาดของอวัยวะเพศ

ใช้ผ้าอนามัยอย่างถูกต้องสุขปฏิบัติ

4. ระมัดระวังในการใช้ส้วม
5. ไม่คลุกคลีกับผู้ป่วย หรือสงสัยว่าเป็นกามโรค
6. หากสงสัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง หรือผิดปกติของอวัยวะเพศ ต้องรีบ

ปรึกษาแพทย์ทันที

7. ในการทำความสะอาดอวัยวะเพศ ไม่ควรฉีกน้ำแรง ๆ จะทำให้ท่อปัสสาวะอักเสบได้ เพราะน้ำเข้าไปในท่อปัสสาวะ
8. ไม่รวมประเวณีกับคนที่ เป็นกามโรค
9. ถ้าสงสัยว่าเป็นกามโรค ไม่ควรซื้อยารับประทานเอง ต้องปรึกษาแพทย์ เพื่อรับการรักษา
10. ไม่หลงเชื่อในคำโฆษณาเกี่ยวกับยาค่าพวกกระสุนอวัยวะเพศ

อุปกรณ์การสอน

1. ภาพพลิก (Flip Chart) แสดงภาพโครงสร้างภายนอกของอวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิง ภาพตัดขวางแสดงส่วนต่าง ๆ ภายในระบบอวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิง ภาพตัดขวางแสดงส่วนต่าง ๆ ภายในระบบอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย
2. แผนภูมิ (Chart) สรุปส่วนประกอบและหน้าที่ของอวัยวะสืบพันธุ์ของแต่ละเพศ สู่ปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะสืบพันธุ์ทั้งสองเพศ

ประเมินผล

1. จากความสนใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนของนักเรียน
2. จากการซักถามและสรุปความเข้าใจของนักเรียน

เรื่อง	การมีประจำเดือน การปฏิสนธิ การคลอด
เวลา	120 นาที
จุดมุ่งหมาย	1. เพื่อให้เข้าใจถึงการมีประจำเดือน สามารถบอกระยะเวลาของการมีประจำเดือนได้

2. เพื่อให้สามารถบอกความสำคัญขั้นของการ เติบโตของทารก ตั้งแต่เริ่มปฏิสนธิ จนกระทั่งคลอดได้อย่างถูกต้อง

เนื้อเรื่อง

- การที่มีประจำเดือนระยะต่าง ๆ ในรอบการมีประจำเดือน สุขปฏิบัติเกี่ยวกับการมีประจำเดือน
- การปฏิสนธิ การตั้งครรภ์ ลักษณะการเจริญเติบโตของทารกในครรภ์
- วิธีนับกำหนดวันคลอด การคลอด

การมีประจำเดือน

การมีประจำเดือน หรือระดู หมายถึง การมีโลหิตออกจากมดลูกหรือช่องคลอด เป็นครั้งคราว การมีระดูย่อมเป็นสัญญาณอันชัดเจนที่แสดงให้เห็นว่า หญิงนั้นกำลังย่างเข้าสู่ วัยสาว และมดลูกเตรียมพร้อมที่จะทำหน้าที่ตามธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงนี้จะเริ่มเกิดเมื่อ เด็กอายุประมาณ 12 ปีขึ้นไป และจะหมดการมีประจำเดือนเมื่ออายุประมาณ 40 - 45 ปี การมีระดูเกิดขึ้นจากมดลูกชั้นเยื่อภายใน (endometrium) ออกทุก ๆ เดือน หรือ ประมาณ 28 วันต่อครั้ง การขับเยื่อมดลูกออกจากผนังมดลูก ย่อมมีโลหิตซึมออกมา เรียกว่า ระดู โลหิตที่ออกมาสีมักจะนําสีคล้ำ การมีระดูครั้งหนึ่งจะนานประมาณ 3 - 5 วัน โลหิตแต่ละครั้งจะเสียไปประมาณ 100 - 200 ซี.ซี. อาการของคนเมื่อใกล้จะมีประจำเดือน มักจะปวดบริเวณท้องน้อย ปวดหัวสั่นหลัง บั้นเอว และกันขยับ อารมณ์หงุดหงิด หน้าอก ขยายใหญ่ ทำให้เจ็บปวดบริเวณเต้านม ถ้าขับัสสาวะบ่อย ๆ

รอบของการมีประจำเดือน (Menstrual Cycle) แบ่งเป็นสี่ระยะคือ

ระยะที่หนึ่ง เรียกว่า Pre menstrual period เป็นระยะที่คอมภายใน เตรียมตัวที่จะให้ไข่ (Ovum) เกาะหรือฝังตัว ถ้าเกิดการปฏิสนธิ ดังนั้นจะมีโลหิตไหลออกมา คั่งอยู่ในเยื่อเป็นจำนวนมาก และทำให้เยื่อหนาขึ้น ตามธรรมชาติจะมีประมาณ 14 - 15 วัน ก่อนมีระดู

ระยะที่สอง เรียกว่า Menstrual เป็นระยะที่มีโลหิตออกจากผนังของมดลูก หรือระยะที่เยื่อภายในหลุดออกมา โดยมากประมาณ 4 - 5 วัน

ระยะที่สาม เรียกว่า Post Menstrual Period เป็นระยะพักใจ 2 - 3 วันแรก หลังจากมีระดู เยื่อของมดลูกยังบางอยู่

ระยะที่สี่ เรียกว่า Interval เยื่อภายในเจริญหนาขึ้นเท่าเดิม ระยะนี้ นานประมาณ 10 - 14 วัน นับจากวันแรกของการมีระดูครั้งก่อน

สุขภาพดีเกี่ยวกับการมีประจำเดือน

1. มีผ้าอนามัยซับโลหิตที่ออกอย่างเพียงพอ และต้องระมัดระวังความสะอาดของผ้าอนามัย ตลอดจนความสะอาดของร่างกายด้วย
2. ต้องเปลี่ยนผ้าอนามัย เป็นครั้งคราว ไม่ควรใช้นานเกินไป เพราะอาจจะทำให้เกิดความหมักหมม และสกปรกได้
3. รักษาความสะอาดในระหว่างที่มีระดูเป็นพิเศษ
4. ถ้ามีความเจ็บปวดเกิดขึ้นมาก ให้ใช้กระเป๋าน้ำร้อนวาง และใช้ยาแก้ปวดอ่อน ๆ
5. ออกกำลังกายแต่พอควร งดกิจกรรมที่ใช้กำลังกายหนัก ๆ
6. ถ้ามีอาการผิดปกติเกี่ยวกับระดู ต้องรีบปรึกษาแพทย์
7. ขณะมีประจำเดือน ควรทำจิตใจให้ร่าเริงแจ่มใส
8. จดบันทึกวันมาของระดูทุกครั้ง เพื่อทราบระยะเวลาของระดูว่าผิดปกติหรือไม่

การปฏิสนธิ หมายถึง การที่สเปิร์มกับไข่ผสมกันเกิดเป็นชีวิตใหม่ขึ้น เรียกว่า เอ็มบริโอ (embryo) การปฏิสนธิจะเกิดขึ้นได้เมื่อเซลล์สืบพันธุ์เพศชายสามารถเจาะเยื่อหุ้มไข่เข้าไปผสมกับเซลล์สืบพันธุ์เพศหญิง ณ บริเวณปลายท่อทางเดินของไข่ ไข่ที่ถูกผสมแล้วจะมีการแบ่งเซลล์จากหนึ่ง เป็นสอง จากสอง เป็นสี่ และทวีคูณขึ้นเป็นจำนวนมากมาย ขณะที่มีการแบ่งเซลล์

ไข่จะเคลื่อนที่ไปตามท่อนำไข่ไปยังมดลูก เพื่อฝังตัวอยู่ในผนังมดลูก เรียกว่าการตั้งครรภ์ ซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 3-6 วัน ในการเคลื่อนตัวไปฝังในผนังมดลูก เซลล์ที่อยู่รอบโพรงมดลูกจะค่อย ๆ หนาขึ้น เพื่อเตรียมเป็นที่รองรับตัวอ่อน ซึ่งจะเจริญเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ การตั้งครรภ์ ไข่ที่ผสมแล้วจะเข้าไปฝังตัวในมดลูก และเจริญเป็นตัวอ่อน (Embryo) หลังจากปฏิสนธิแล้วประมาณ 10 วัน ตัวอ่อนก็จะฝังลึกเข้าไปในเยื่อมดลูกซึ่งจะหนาขึ้น และเต็มไปด้วยหลอดเลือด เยื่อมดลูกก็จะเปลี่ยนเป็นเยื่อหุ้มทารก เรียกว่า รก ซึ่งประกอบด้วยเส้นโลหิตประสานตัว เป็นร่างแห รกทำหน้าที่แลกเปลี่ยนอาหารและออกซิเจนจากมารดาสู่ทารก และรับเอาของเสียและคาร์บอนไดออกไซด์จากทารกกลับคืนมาสู่มารดาทางสายสะดือ หรือสายรก

ลักษณะการเจริญเติบโตของทารกในครรภ์

อายุหนึ่ง เดือน มีลักษณะคล้ายลูกน้ำ อยู่ภายในถุง เล็ก ๆ ยังไม่มีตา จมูก หู
 อายุสอง เดือน ตัวอ่อนมีความยาวสี่เซนติเมตร หนักหนึ่งกรัม มีแขนขางอกออกมา
 อายุสามเดือน ตัวอ่อนมีความยาวเก้าเซนติเมตร หนัก 30 กรัม มีแขน ขา เล็บ
 ที่ปลายนิ้ว ตาเจริญเติบโตเต็มที่ แต่ยังปิดสนิทอยู่ เรียกระยะนี้ว่า เด็กอ่อน
 อายุสี่เดือน ตัวอ่อนมีความยาว 16 เซนติเมตร หนัก 158 กรัม ระยะนี้สามารถ
 บอกเพศได้อย่างชัดเจน
 อายุห้าเดือน ทารกตัวยาว 25 เซนติเมตร หนักประมาณ 240 - 300 กรัม
 มีขนอ่อนขึ้นตามตัวและศีรษะ
 อายุหกเดือน ทารกตัวยาว 30 เซนติเมตร หนักประมาณ 670 กรัม ตามัวหนึ่ง
 ของลำตัว เริ่มมีไขจับ หนังตาแยกจากกัน ขนตาเริ่มขึ้น

อายุเจ็ดเดือน อวัยวะต่าง ๆ เริ่มทำงานได้ ถ้าทารกคลอดออกมาในระยะนี้ จะคงอยู่ในความดูแลของแพทย์อย่างใกล้ชิด ทารกตัวยาวประมาณ 35 เซนติเมตร หนักประมาณ 1,600 กรัม

อายุแปดเดือน รอยย่นตามร่างกายจะหายไป ร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่ การไหลเวียนของโลหิตดีขึ้น ระบบประสาทเจริญมากขึ้น ทารกตัวยาวประมาณ 50 เซนติเมตร หนักประมาณ 1,800 - 2,000 กรัม

อายุเก้าเดือน ท้วม 50 เซนติเมตร น้ำหนักตัวประมาณ 2,500 กรัม มีลักษณะครบถ้วนทุกประการ

การกำหนดวันคลอด

วิธีนับวันคลอด ให้นับจากวันแรกของการมีประจำเดือนครั้งสุดท้าย เช่น ประจำเดือนวันแรกของครั้งสุดท้าย วันที่ 20 พฤศจิกายน 2520 แล้วนับล่วงหน้าไปอีกเก้าเดือน เริ่มเดือนที่หนึ่งคือ 20 ธันวาคม 2521 ถึง 20 สิงหาคม 2522 แล้วบวกอีกเจ็ดวัน ก็จะเป็นวันที่ 27 สิงหาคม 2522 เป็นวันกำหนดคลอด

หมายเหตุ การคลอดอาจจะเร็วหรือช้ากว่ากำหนดได้

การคลอด

สิ่งที่จำเป็นและสำคัญที่สุดที่หญิงมีครรภ์จะต้องปฏิบัติคือ การตรวจครรภ์และการฝากครรภ์กับแพทย์หรือผดุงครรภ์ เพื่อรับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้ถูกต้องในขณะตั้งครรภ์ เมื่อครบกำหนดคลอดจะมีอาการเจ็บท้องเตือน จะเจ็บนาน ๆ ครั้ง และอาการเจ็บจริงจะถี่ขึ้นเรื่อย ๆ พร้อมกับมีอาการปวดเอวและร้าวตามหน้าขา ในระยะนี้เองก็จะมีอาการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นภายในมดลูก ซึ่งอาจแบ่งเป็นระยะ ๆ ได้ดังนี้

ระยะที่หนึ่ง หากมดถูกขยายตัวมากขึ้น น้ำคร่ำ หรือน้ำยูนหัวจะแตก
 ระยะที่สอง ระยะเบ่ง ทารกจะถูกมารดาเบ่งเพื่อคลอดออกมาทางช่องคลอด
 ระยะที่สาม เป็นระยะที่รกหลุดออกมา หลังจากทารกคลอดออกมาแล้ว และ
 กล้ามเนื้อมดลูกก็จะหดตัว เพื่อมดบังไม่ให้เลือดออกมามากเกินไป

- กิจกรรมการสอน
1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยการทบทวนถึงหน้าที่ของเยื่อหุ้มตัวแต่ละเพศ
  2. ครูบรรยายประกอบการใช้ภาพเรขาคณิต ถึงการบีบประจำเดือน
 สุขปฏิบัติเกี่ยวกับการบีบประจำเดือน การตั้งครรภ์ ภาวะการ
 เจริญเติบโตของทารกในครรภ์
  3. ครูอธิบายถึงกำหนดการนับวันคลอด พร้อมทั้งยกตัวอย่าง แล้วลอง
 ให้นักเรียนฝึกการนับกำหนดวันคลอด
  4. ครูอธิบายถึงการคลอด และย้ำความสำคัญของการตรวจครรภ์และ
 การฝากครรภ์กับแพทย์หรือบุคลากรที่มีความสำคัญและมีผลคืออะไร
  5. ให้นักเรียนดูภาพยนตร์เกี่ยวกับการปฏิสนธิ เพื่อเป็นการเสริม
 ความเข้าใจ ใช้เวลา 15 นาที

- อุปกรณ์การสอน
1. ภาพพลิก (Flip Chart)
  2. ภาพยนตร์

- ประเมินผล
1. จากการตอบปัญหาของนักเรียน
  2. จากการอภิปราย

เรื่อง	กามโรคและปัญหาที่เกี่ยวข้อง
เวลา	60 นาที
จุดมุ่งหมาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้สามารถบอกสาเหตุและอาการของกามโรคได้ 2. เพื่อให้สามารถบอกวิธีป้องกันไม่ให้ตนเองและผู้อื่นเป็นกามโรคได้ 3. เพื่อให้เข้าใจปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกามโรค
เนื้อเรื่อง	<ul style="list-style-type: none"> - สาเหตุและอาการของกามโรคทั้งหลักโรค ซิฟิลิส หนองใน แผลริมอ่อน หนองในเทียม - ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและควบคุมการโรค ปัญหาโสเภณี ปัญหาการตรวจหาเชื้อกามโรค ปัญหาการตรวจหาเชื้อกามโรคของประชาชนทั่วไป - การป้องกันกามโรค

กามโรคเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่อาจเกิดขึ้นได้กับคนทุกเพศทุกวัย ซึ่งติดต่อกันได้ทางเพศสัมพันธ์ เป็นโรคติดต่อที่ทำให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อชีวิตมนุษย์ และเป็นโรคเรื้อรัง กามโรคเป็นชื่อเรียกกามโรคต่าง ๆ ที่เป็นอันตรายจะเพศถึงหกชนิดด้วยกันคือ

1. โรคซิฟิลิส
2. โรคหนองใน
3. โรคแผลริมอ่อน
4. โรคหนองในเทียม หรือกามโรคของค่อมและหน้าเหลือง
5. แผลกามโรคเรื้อรังที่ขาหนีบ
6. โรคหนองในเทียม หรือโรคทอมัสสวาระอักเสบ ชนิดไม่แน่นอน

โรคซิฟิลิส

สาเหตุ เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย เรียกว่า "ทริโปนีมา พัลลิดัม" *Treponema pallidum* ติดต่อโดยการรวมประเวณี การสัมผัส การให้โลหิต ทางบาดแผล โดยสัมผัส น้ำหนอง น้ำเหลือง โลหิตจากแผลผู้ป่วย การใช้สิ่งของร่วมกัน

ระยะฟักตัวของโรค 2 - 4 สัปดาห์

อาการ แบ่งออกเป็นสามระยะ

1. ระยะที่หนึ่ง เกิดขึ้นเมื่อภายหลังรับเชื้อโรคโดยการรวมประเวณี ประมาณ 7 - 21 วัน จะมีแผล บริเวณอวัยวะสืบพันธุ์โดยปรากฏเป็นเม็ดเล็ก ๆ มีน้ำเหลืองใส ในบริเวณผิวหนังที่เชื้อเข้าสู่ร่างกาย มีการอักเสบรอบเม็ด ฐานค่อนข้างแข็ง เม็ดน้ำเหลืองจะค่อย ๆ กลายเป็นหนอง และแตกออกเป็นแผล ลักษณะกลม ขอบเรียบ ฐานแข็ง พื้นแผลเรียบ มีสีแดง ฐานกลม มีน้ำหนองน้อย เรียกว่า แผลริมแข็ง
2. ระยะที่สอง หลังจากระยะแรก ถ้าหากไม่ได้รับการรักษาจะมีผื่นคันขึ้นตามผิวหนังทั่วตัว เป็นเม็ดผื่นแดงคล้ายคูนหัด แต่ใหญ่กว่า บางครั้งมีคูนเป็นจุดแดงคล้ายตรงกลาง ระยะนี้เรียกระยะออกดอก นอกจากนั้นยังมีผื่นขึ้นตามเขี้ยว มีแผลในลำคอ กลดองเสียงอักเสบ เสียงแหง มานตาอักเสบ ปวดกระดูก ข้ออักเสบ ผื่นวง ก้อนน้ำเหลืองงืด เป็นไขข้อเพื่อไขข้อ ปวดศีรษะ
3. ระยะที่สาม เป็นระยะที่โรคไม่แสดงอาการให้เห็นเป็นระยะแฝง ถ้าตรวจโลหิตจะไลดมาก เชื้อโรคจะไคแฝงในร่างกายผู้ป่วยได้ถึง 25 - 20 ปี หรือมากกว่านั้น และต่อไปก็จะเข้าระยะสุดท้าย คือ Late Syphilis ความรุนแรงของโรคอาจพบเพียงแผลที่ผิวหนังถึงอาการสูญเสียของระบบประสาทส่วนกลางได้ อาจกลายเป็นคนพิการและเป็นโรคจิต

โรคหนองใน

สาเหตุ โรคหนองใน เป็นโรคติดต่อชนิดหนึ่ง เกิดจากเชื้อแบคทีเรีย

ระยะฟักตัวของโรค 2 - 5 วัน

อาการ

สำหรับผู้ป่วยชาย ภายหลังจากที่ได้รับเชื้อแล้ว 3 - 9 วัน จะมีหนองสีเหลืองข้นไหลปนมากับปัสสาวะ ถ่ายปัสสาวะบ่อย ๆ รู้สึกปวดเมื่อย เวลาถ่ายปัสสาวะจะรู้สึกคัน ปวดแสบปวดร้อนในท่อปัสสาวะ บางครั้งมีโลหิตปนออกมา ปากท่อปัสสาวะบวมแดง และจะถูกลามไปที่ท่อปัสสาวะ ส่วนหลังทอสุจิ ค่อมดูกลมทอน อังตะ อาจทำให้ทอสุจิมันตันและเป็นหนองได้

สำหรับผู้ป่วยหญิง เมื่อได้รับเชื้อแล้ว 2 - 3 วัน จะเกิดการอักเสบของทวารปัสสาวะ ปากของคลอดก ปากมดลูก ปัสสาวะบ่อย ๆ แสบคัน และบางครั้งอาจปัสสาวะเป็นโลหิต เจ็บบริเวณท้องน้อย มีหนองขับออกมาทางช่องคลอด ถ้าไม่รักษาเชื้ออาจถูกลามเข้าไปภายในมดลูกและท่อนำไข่ทั้งสองข้าง ซึ่งเป็นสาเหตุให้ท่อนำไข่อักเสบสืบกัน ทำให้เป็นหนองได้

โรคแผลริมอ่อน

สาเหตุ โรคแผลริมอ่อนเกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ที่เรียกว่า *Haemophilus ducrey*
ระยะฟักตัวของโรค 3 - 5 วัน

อาการของโรค

เริ่มต้นด้วยการเป็นแผลริมอ่อนเล็ก ๆ ก่อน หรือเป็นตุ่มใส หรือตุ่มหนอง ซึ่งโตขึ้นอย่างรวดเร็ว แผลแตกออกเป็นแผลมีขอบขาว มักเป็นแดง ๆ แดงจืด ก้นแผลจะเป็นสีเทา ขอบแผลขรุขระ เจ็บปวดมาก ค่อมว่าเหลืองที่ขาหนีบโตอักเสบ ถ้าปล่อยทิ้งไว้ อาจจะแตกเป็นแผล มีหนองไหล แผลกลายเป็นฝีมีมวง

กามโรคของตอมและท่อน้ำเหลือง

สาเหตุ เกิดจากเชื้อไวรัส ชื่อ *Bedsonia*

ระยะฟักตัวของโรค 2 - 5 วัน หรืออาจจะนานประมาณ 30 วัน

อาการ อาการของโรคนี้จะเป็นเฉพาะแห่ง เมื่อได้รับเชื้อโรคแล้วประมาณ 1 - 2 สัปดาห์ คอมน้ำเหลืองบริเวณขาหนีบจะอักเสบ บวมแดง และแตกเป็นรูเล็ก ๆ มีน้ำเหลืองและหนองไหล มีอาการปวดเมื่อย อ่อนเพลีย มีไข้ ปากสีระชะ ปากทอง เบื่ออาหาร น้ำหนักลด ในผู้ป่วยหญิงในระยะหลังของโรคด้วยระเพศ นอกจากนี้อาจทำให้เกิดอาการตีบตันของทวารหนัก หรืออาจทำให้มีรอยทะเลาะระหว่างของคลอดกับลำไส้ใหญ่ใกล้ทวารหนัก

แผลตามโรคเรื้อรังที่ขาหนีบ

สาเหตุ เกิดจากเชื้อโรค *Klebsiella granulatis*

ระยะพักตัว 8 - 80 วัน หรือบางทีก็ไม่แน่นอน

อาการ เริ่มแรกจะเป็นตุ่มใส ๆ แฉก เล็ก ๆ แล้วแตกออกเป็นแผล มักพบบริเวณช่องคลอด โคนขา ต้นขา แผลชนิดนี้มีเลือดออกง่ายและหายยาก สามารถคืบคืบและลุกลามไปยังบริเวณใกล้เคียงได้ เมื่อหายแล้วมักจะเป็นแผล ในที่สุดจะทำให้ผู้ป่วยสุขภาพไม่ดี อาจเสียชีวิตถ้ามีโรคแทรก ถ้าปล่อยทิ้งไว้ อาจทำให้อวัยวะที่เป็นแผลเสียรูปไป

โรคหนองในเทียม

สาเหตุ โรคนี้อาจเกิดขึ้นได้จากเชื้อแบคทีเรีย เชื้อรา พยาธิ และอื่น ๆ

ระยะพักตัว 3 - 10 วัน ระยะเรื้อรังที่สุดประมาณสองวัน นานที่สุดประมาณ 14 วัน

อาการ รู้สึกผิดปกติ และเจ็บในท่อปัสสาวะ ลูกอัณฑะ หรือที่บริเวณฝีเย็บ อาการอื่น ๆ คล้ายกับโรคหนองใน มีหนองใส ๆ หรือหนองข้นออกมาทางช่องคลอด เจ็บเวลาปัสสาวะ ปวดแสบปวดร้อน ปัสสาวะขุ่น

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกามโรค

ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน และควบคุมกามโรคมักจะเกี่ยวพันกัน

1. ปัญหาโสเภณี ในวงการแพทย์และการสาธารณสุข เชื่อว่าหญิงโสเภณีเป็นแหล่งแพร่เชื้อกามโรคที่สำคัญ สาเหตุของการเป็นโสเภณี

- 1.1 ถูกหลอกลวงมาขายของด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์
- 1.2 มีความผิดหวังในชีวิต เช่น ถูกขโมยเงินให้เสียตัว ถูกคนรักหักหลัง
- 1.3 มีชีวิตความเป็นอยู่อย่างยากจนจนแทบ อด ๆ อยาก ๆ
- 1.4 มีความสมารถใจที่จะเป็นโสเภณี

2. พระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2503 เพื่อควบคุมมิให้มีการกระทำอันไม่สมควร นำอับอาย หรือเป็นที่เกือกรอนรำคาญแก่สาธารณชน

3. ปัญหาการโรคสำหรับประชาชนทั่วไป ประมาณว่าเมืองไทยมีผู้ป่วยเป็นกามโรคราวหนึ่งล้านคน หรือร้อยละสอง ของประชากรทั้งประเทศ กามโรคมักจะพบตามเมืองใหญ่ ๆ มีข้อสังเกตจากการใช้ยาหรือเครื่องมืออื่น ๆ คุณค่าเงินเพื่อประโยชน์ในการวางแผนครอบครัว ปรากฏว่าการใช้ถุงยางอนามัยน้อยลงไป ยาและเครื่องมืออื่น ๆ ป้องกันการเกิดของมนุษย์ได้จริง แต่ไม่อาจป้องกันกามโรคได้

4. ปัญหาการโรคในเด็กวัยรุ่น เด็กวัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น และอยากทดลองปฏิบัติในทางต่าง ๆ ของชีวิต เรื่องเพศนับว่าเป็นเรื่องสำคัญที่วัยรุ่นสนใจของการทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ แต่ความรู้เพศศึกษาที่บรรจุในหลักสูตรน้อยมาก ไม่ตอบสนองความต้องการของบุคคลในวัยนี้ได้เพียงพอ วัยรุ่นจึงแสวงหาคำตอบเองด้วยการรวมประเวณีกับหญิงโสเภณี ผลร้ายที่ได้รับคือเสียเวลา เสียเงิน เสียทอง ตนเองยังต้องตกเป็นเหยื่อของกามโรคอีกด้วย

5. ปัญหาการตรวจหาเชื้อกามโรค การตรวจหาเชื้อกามโรคและการให้บริการรักษา กามโรค เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของ กองกามโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ ชายหญิงก่อนสมรสควรจะให้แพทย์ตรวจร่างกายเพื่อตรวจหาเชื้อกามโรค ถ้าพบเชื้อ แพทย์จะรักษาเสียให้หายขาดก่อนทำการสมรส เพื่อความปลอดภัยของทั้งสองฝ่าย และบุตรที่จะเกิดมาอีกด้วย

การป้องกันกามโรค

1. งดการรวมประเวณี และความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่สงสัยว่าป่วยเป็นกามโรคโดยเด็ดขาด

๔. หากมีอาการผิดปกติ สงสัยว่าเจ็บภายในช่องอก และอย่าซื้อยากินเอง
จงรีบปรึกษาแพทย์ทันที

3. ก่อนแต่งงาน และเมื่อเริ่มตั้งครรภ์จำเป็นต้องตรวจโรคติดต่อ
4. ให้ความสนใจและศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับกามโรคเพิ่มเติมอยู่เสมอ

กิจกรรมการสอน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยเสนอข่าวที่ตัดตอนจากหนังสือพิมพ์รายวันเกี่ยวกับกามโรค และอันตรายของกามโรค ซึ่งจัดว่าเป็นปัญหาทางสุขภาพและทางสังคมที่สำคัญมากสำหรับนักเรียน นักศึกษา 2. ครูบรรยายถึงสาเหตุและอาการของกามโรคแต่ละชนิดโดยใช้อุปกรณ์ภาพพลิก (Flip Chart) ประกอบการอธิบาย รวมทั้งย้ำถึงอันตรายจากกามโรค 3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกามโรค และการป้องกันกามโรค 4. เมื่อนักเรียนมีปัญหาคำถามเพิ่มเติมเมื่อพ้นจากการเรียนภายในชั่วโมงไปแล้ว ก็เปิดโอกาสให้เขียนปัญหามาใส่กล่องคำถาม เพื่อจะได้คอยให้ทราบเป็นรายบุคคล
อุปกรณ์การสอน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ภาพพลิก 2. กล่องคำถาม 3. จุลสาร จากกอนกามโรค กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข
ประเมินผล	<ol style="list-style-type: none"> 1. จากการศึกษาและร่วมอภิปรายของนักเรียน 2. จากปัญหาที่นักเรียนเขียนใส่กล่องคำถาม

เรื่อง การวางตัวต่อเพศตรงข้าม การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน การปรับตัว
ในชีวิตสมรส

เวลา 120 นาที

- จุดมุ่งหมาย
1. เพื่อให้เข้าใจถึงการวางตัวต่อเพศตรงข้าม
  2. เพื่อให้พิจารณาและให้เหตุผลและหลักการในการเลือกคู่ครองโดยทั่วไปได้
  3. เพื่อให้เข้าใจความหมายและความสำคัญของการแต่งงาน
  4. เพื่อให้เข้าใจถึงความสำคัญของการปรับตัวในชีวิตสมรส สามารถอภิปราย
หลักเบื้องต้นในการปรับตัวในชีวิตสมรสได้

- เนื้อเรื่อง
- การวางตัวต่อเพศตรงข้าม
  - การเลือกคู่ครอง หลักทั่วไปในการเลือกคู่ครอง
  - ความหมายของการสมรส ลักษณะและเหตุผลในการสมรส
  - การปรับตัวในชีวิตสมรส

การวางตัวต่อเพศตรงข้าม

เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในระยะหัดเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ซึ่งเป็นวัยที่เด็กกำลังจะผ่าน
ความเป็นเด็กเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ เด็กวัยรุ่นจึงมักประสบปัญหาในการปรับตัว และการวางตัว
ต่อเพศตรงข้ามน้อยบ่อย ๆ บางครั้งเขาก็คิดว่าเขาเป็นผู้ใหญ่แล้ว โตแล้ว และต้องการเป็นตัว
ของตัวเองมากขึ้น เด็กวัยรุ่นเริ่มมีความรู้สึกอยากจะเป็นอิสระและอยากปกครองตัวเอง ผู้ใหญ่
จึงพบเสมอว่า เด็กวัยรุ่นมักจะชอบทำอะไร ๆ ตามความนึกคิดเต็มของตนเอง ทั้ง ๆ ที่บางครั้ง
ก็ไม่มีใครจะมีเหตุผลมากนัก หรือแม้แต่เขาตัวก็ยังไม่วางใจคนอื่นว่า เมื่อคำสั่งนั้นลงไปแล้ว
จะมีผลอะไรเกิดขึ้นตามมากภายหลัง เพราะตัวเองยังขาดความรู้และประสบการณ์ หรือยังขาด
ความชัดเจนต่อชีวิตสังคม แต่อยากจะลองทำเพื่อจะได้ทราบคำตอบด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้

จึงมักปรากฏว่ามีปัญหาหรือความฉีกขาดเกิดขึ้นอยู่เนือง ๆ จนบางครั้งถึงกับทำให้ตัวเด็กวัยรุ่นเองต้องพบกับความยุ่งยากลำบากใจ เกี่ยวกับการเรียน การเล่น การทำงาน หรือการปรับตัวในทางเพศ

ปัญหาทางเพศสำหรับเด็กวัยรุ่นที่สำคัญมากอย่างหนึ่ง คือ การควบคุมแรงกันทางเพศ หรือการเห็นยั่วรังใจของตนเองไม่ให้ตกเป็นทาสของอารมณ์ การวางตัวคบเพศตรงข้ามในระหว่างที่ทำการคบหาสมาคมกัน เป็นเรื่องสำคัญที่เด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิง ควรจะต้องรู้จักระวังตัวให้ดีเป็นพิเศษ โดยจะต้องไม่ยอมให้ตกเป็นทาสของกามารมณ์ หรือแรงกันทางเพศเป็นอันขาด วิธีการอย่างหนึ่งซึ่งพบว่าสามารถจะช่วยให้ชาย หญิง ควบคุมสัญชาตญาณทางเพศได้ก็คือ จะต้องพยายามเบี่ยงเบนความสังพันระหว่างเพศ ซึ่งเป็นกิจกรรมทางใจให้ออกมาในรูปของกิจกรรมทางกาย คือการเล่นกีฬา การทำงานอดิเรก ที่สังคมยอมรับ ตรงกับขนบธรรมเนียมประเพณีของบ้านเมือง

การวางตัวของเพศหญิงนั้นจะต้องทำตัวให้เพศชายยกย่อง และให้เกียรติโดยฝ่ายหญิงจะต้องเข้าใจว่า ผู้ชายที่คหหรือเป็นผู้ชายหนุ่มนั้น จะต้องไม่ล่วงเกินผู้หญิงที่วางตัวเป็นผู้ชายสตรี ควบประการทั้งปวง การที่ผู้หญิงกล้าเกินไป ไม่รู้จักดีใจเนื้อดีตัว ชอบสนิทสนมกับผู้ชายมาก ๆ นั้น เท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้ฝ่ายชายล่วงเกินได้ง่ายขึ้น รวมทั้งฝ่ายชายก็อาจจะไม่คิดแต่งงานด้วยอย่างจริงจัง ถึงแม้วางบางครั้งเขาอาจจำเป็นต้องแต่งงาน หรือถูกบังคับให้แต่งงานด้วย เหตุการณ์มักจะกลายเป็นเรื่องของการตกบันไดพลอยโจนเสียมากกว่า และอาจจะต้องหยارางกันไปในที่สุด เพราะฝ่ายชายอาจคิดไปไควว่า เมื่อมีโอกาสกับเขาง่าย ๆ ก็ยอมจะให้โอกาสกับชายอื่นง่าย ๆ เช่นเดียวกัน

การเลือกคู่ครอง

การเลือกคู่ครองนับไควว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของชีวิตสมรส และผลจากการตัดสินใจเลือกคู่ครองนัยหมายถึงความสุขหรือความสับสนของชีวิตในอนาคต ไม่เพียงแต่คู่สามีภรรยาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงชีวิตของบุตรที่จะเกิดขึ้นมาภายหลังการสมรสนี้่อีกด้วย ทั้งนี้เพื่อวาง

รากฐานเบื้องต้นของชีวิตสมรสให้เสียแต่แรก คนเราจึงควรแต่งงานเมื่อตนเองได้คิด
 อย่างรอบคอบ โดยใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ การเลือกคู่ครองต้องเลือกอย่างมีหลักการ
 มิใช่เลือกตามอารมณ์ หรือความรักที่ตามใจตนเองจนเกินไป หลีกหนีไปในกรเลือกคู่ครอง
 มีดังต่อไปนี้

1. **เชื้อชาติ** โดยทั่วไปคนเชื้อชาติเดียวกันย่อมมีขนบธรรมเนียมประเพณีหรือ
 วัฒนธรรมเหมือนกัน จึงทำให้คู่ครองที่มีเชื้อชาติเดียวกันเข้าใจกันง่ายขึ้น โดยปกติแล้ว
 คนที่มีเชื้อชาติแตกต่างกัน มักจะมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี
 แนวความคิดและการปฏิบัติ รวมทั้งภาษาพูดที่แตกต่างกัน ยากที่จะเข้าใจกันได้

2. **ศาสนา** รายละเอียดของหลักการและพิธีการต่าง ๆ ของแต่ละศาสนาย่อมมี
 ลักษณะแตกต่างกัน คู่ครองที่นับถือศาสนาเดียวกันไม่ต้องปรับเข้าหากันในเรื่องศาสนา หรือ
 ความเชื่อถือ และมีโอกาสได้พบกับความสำเร็จในชีวิตสมรสมากขึ้น แต่หากคู่ครองนับถือศาสนา
 ต่างกัน ปัญหาต่าง ๆ ในเรื่องความเชื่อถือและการปฏิบัติตนเกี่ยวกับศาสนา รวมทั้งปัญหา
 ในเรื่องอุดมคติ ความรู้สึกในคุณค่าของชีวิตก็อาจจะเกิดขึ้น

3. **การศึกษา** การศึกษาช่วยส่งเสริมความสำเร็จในชีวิตสมรส เพราะการศึกษา
 ทำให้บุคคลเจริญงอกงาม ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา สำหรับ
 ระดับการศึกษาของคู่สามีภรรยา นั้น จากการศึกษาและวิจัยพบว่า สามีภรรยาควรมีระดับการศึกษา
 ใกล้เคียงกัน เพราะจะช่วยทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตสมรสได้มากขึ้น แต่หาสามีภรรยา
 มีระดับการศึกษาต่างกันมาก สามีควรจะเป็นฝ่ายที่มีการศึกษาสูงกว่า ถ้าภรรยามีการศึกษาสูงกว่า
 สามีมาก อาจทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวของฝ่ายสามีได้

4. **ฐานะทางเศรษฐกิจ** ฐานะทางเศรษฐกิจเริ่มมีบทบาทสำคัญ นับตั้งแต่การแต่งงาน
 เริ่มตน ฐานะทางการเงินหรือรายได้ของครอบครัวต้องมั่นคง และเจริญงอกงามตามการขยายตัว
 ของครอบครัว ครอบครัวจึงจะสามารถแก้ปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นได้และประสบความสำเร็จ

5. บุคลิกภาพ คนเราย่อมมีบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน บุคลิกลักษณะก็แตกต่างกัน ออกไปด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากผลรวมของกรรมพันธุ์และประสบการณ์ทั้งหมดของแต่ละบุคคล ที่แสดงออกมาปรากฏต่อสายตาและความรู้สึกนึกคิดของคนอื่น ๆ บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ อย่างใกล้ชิดกับสุขภาพจิต และการดำเนินชีวิตประจำวันของคนเรา และบุคลิกภาพยังมี บทบาทสำคัญในเรื่องความสำเร็จของชีวิตทุก ๆ ด้าน รวมทั้งความสำเร็จในชีวิตสมรสด้วย

6. ภูมิตำทางอารมณ์ การแต่งงานหรือชีวิตสมรสจำเป็นต้องอาศัยความเจริญ เติบโตของจิตใจ หรือความมีภูมิตำทางอารมณ์เป็นหลักสำคัญประกอบอยู่ด้วย เพราะ การแต่งงานนั้นจะต้องแต่งทั้งทางกายและใจ ผู้ที่บรรลุมุมิตำทางอารมณ์ย่อมเป็นผู้ที่สามารถ ปรับตัวใหม่มีความสุขอยู่กับครอบครัว สังคมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้ดี

7. สุขภาพ คู่สมรสควรจะได้รับ การตรวจและปรึกษาแพทย์ ถ้าพบว่าสุขภาพ ไม่สมบูรณ์ มีโรคภัยไข้เจ็บ ก็ควรจะได้รับรักษาเสียก่อนแต่งงาน การที่คู่สมรสมีสุขภาพที่ไม่ดี มีโรคประจำตัวอาจนำมาซึ่งความผิดหวังต่าง ๆ ได้เป็นอย่างมาก เช่น โรคอาจติดต่อไปยัง คู่สมรส หรือบุตรได้ ประกอบอาชีพไม่เต็มที่ ต้องเสียเงินการรักษาพยาบาลเป็นประจำ อาจ เป็นสาเหตุให้คู่สมรสเบียดเบียนกันหวัง และกลายเป็นสาเหตุแห่งการนอกใจหรือการหย่าร้างได้

การแต่งงาน

ความหมายของการแต่งงาน หรือการสมรส คือ การที่ชายหญิงตกลงใจที่จะไว้ชีวิต ร่วมกัน จะช่วยกันสร้างเสริมหลักฐานของครอบครัวใหม่มั่นคง และมีบุตรธิดาสืบวงศ์ตระกูลต่อไป การแต่งงานจึง เป็นเรื่องสำคัญของบุคคลสองคน ซึ่งพร้อมที่จะไว้ชีวิตครอบครัว อย่างจริงจัง และมีเป้าหมายที่แน่นอน โดยทั้งคู่จะต้องดำเนินชีวิตประจำวันร่วมกันต่อไปจน ตลอดชีวิต

ลักษณะและเหตุผลในการแต่งงาน การที่ชายและหญิงจะประสบความสำเร็จในชีวิตสมรส นั้นไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย ถึงแม้จะมีความรักแท้เป็นรากฐานก็ช่วยได้ไม่มากนัก เนื่องจากทั้งสองฝ่าย

ยอมมีหลายสิ่งหลายอย่างที่แตกต่างกันออกไป แต่ความรักจะทำหน้าที่เสมือนเส้นเชือกที่ผูกมัดวัตถุสองอย่างเข้าด้วยกัน ฉะนั้นการรูปร่างลักษณะและขนาดของวัตถุทั้งสองคล้ายหรือแตกต่างกันมาก การผูกมัดก็จะง่ายและมีแรงตึงมากขึ้น ดังนั้นคู่สมรสจึงควรจะทำความเข้าใจ จะยอมรับและยอมรับทั้งข้อดีและข้อเสียของแต่ละฝ่าย ภูษาภาวะอารมณ์ของคู่สมรส รู้จักผ่อนปรน ประนีประนอม ให้อภัยซึ่งกันและกัน

การแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดาของชีวิตมนุษย์ แต่ทุกคนย่อมมีเหตุผลแตกต่างกันอยู่มากในการที่ตัวเองก็ตัดสินใจแต่งงาน ซึ่งเหตุผลต่าง ๆ ก็มักจะเป็นไปจากความต้องการ และเป้าหมายของชีวิต

เมื่อชายหญิงรักกันแล้ว ความรักได้เจริญงอกงามจนกระทั่งทั้งคู่ตัดสินใจที่จะร่วมชีวิตครอบครัว เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตสมรส และเป็นเหตุการเริ่มต้นชีวิตสมรสที่ดี คู่สมรสก็จำเป็นต้องประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ตามขนบธรรมเนียมและประเพณีดั้งเดิมของสังคมที่ทั้งสองฝ่ายยึดถืออยู่ พิธีกรรมต่าง ๆ จะมีการเริ่มต้นตั้งแต่การหมั้นหมอนหรือผูกครองของฝ่ายหญิง การสู่ขอ พิธีหมั้น พิธีแต่งงานและการจดทะเบียนสมรส

การปรับตัวในชีวิตสมรส

ชีวิตสมรสที่ประสบความสำเร็จย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ โดยคู่สมรสแต่ละคู่ต้องการองค์ประกอบเหล่านั้นไม่เหมือนกัน เพราะคนเรามีความแตกต่างกันนั่นเอง ดังนั้นเมื่อเกิดปัญหาขึ้น แต่ละคู่จึงต้องการวิธีการปรับตัวที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งแล้วแต่สภาพของปัญหา เหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ แต่ก็มีหลักเบื้องต้นที่จะต้องยึดถือเป็นแนวทางในการปรับตัวได้ดังนี้

การปรับตัวทางเพศ การสนองความต้องการทางเพศของทั้งสองฝ่าย ยอมรับอยู่กับสุขภาพ และความสมบูรณ์ของร่างกายและจิตใจเป็นสำคัญ ความอ่อนแอหรือความเสื่อมสมรรถภาพในทางเพศนับได้ว่าเป็นเรื่องบังเอิญจิตใจของอีกฝ่ายหนึ่งได้

2. การปรับทัศนคติทางอารมณ์ ชีวิตแต่งงานที่ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความรู้สึก
 ของสิ้นผู้น้อย การประนีประนอม หรือความยืดหยุ่นของทั้งสองฝ่าย ที่มีต่อเหตุการณ์
 ซึ่งอาจเกิดขึ้นแก่คู่สมรสที่อยู่มารวมกันใหม่ ๆ โดยที่ทั้งคู่จะต้องใช้ความรักและความพยายาม
 ร่วมกัน คู่สมรสที่บรรลุนิยามภาวะทางอารมณ์ย่อมมีความสามารถที่จะควบคุมอารมณ์ของตนได้ก็
 มีปฏิริยาตอบโต้ต่อสถานการณ์ในชีวิตด้วยการแสดงออกหรือพฤติกรรมที่น่าถวิลหาพอใจมาสู่
 ทั้งตนเองและผู้อื่นได้

3. การปรับทัศนคติทางเศรษฐกิจ ปัญหาการเงินที่พบในระยะแรก ๆ ของการแต่งงาน
 ก็คือ การไม่มีเงินเพียงพอในการใช้จ่ายภายในครอบครัว คู่สมรสต้องเรียนรู้ในเรื่องความ
 รับผิดชอบร่วมกัน และต้องหันหน้าเขาหากันพิจารณารายได้อะไรและรายจ่ายให้รัดกุมและประหยัด
 ปัญหาอื่นอีกปัญหาหนึ่งก็คือ การถือเงิน คู่สมรสจะต้องตกลงกันว่าใครจะเป็นฝ่ายถือเงิน
 ตลอดจนดูแลใช้จ่ายในครอบครัว การแต่งงานนั้นเป็นเรื่องเปิดเผย คู่สมรสจะต้องซื่อตรง
 ต่อกันในทุก ๆ เรื่อง รวมทั้งเรื่องเงินด้วย จึงควรระวางโครงการร่วมกัน

- กิจกรรมการสอน
1. ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ให้อภิปรายในกลุ่มย่อยว่า วันพรุ่ง
 ควรวางตัวต่อเพศตรงข้ามอย่างไร โดยในคำนี้ถึงจรรยาบรรณภายใน
 ใช้เวลาประมาณ 20 นาที แล้วให้แต่ละกลุ่มสรุปการอภิปรายมา
 เสนอต่อชั้นเรียนแล้วครูช่วยเสริมในสิ่งที่บกพร่อง
  2. ครูอธิบายถึงหลักการเลือกคู่ครอง โดยให้นักเรียนเสนอว่าควร
 พิจารณาถึงสิ่งใดบ้าง เพื่อยึดเป็นหลักในการพิจารณาเลือกคู่ครอง
 ครูเขียนขอเสนอของนักเรียนบนกระดานดำ แล้วครูและนักเรียน
 ร่วมกันอภิปรายถึงความสำคัญของหลักในการเลือกคู่ครองแต่ละข้อ
  3. ครูอธิบายถึงความหมายและความสำคัญของการสมรส รวมทั้งเหตุผล
 กว้าง ๆ ในการตัดสินใจ แล้วอธิบายความสัมพันธ์กับขนบธรรมเนียม
 ประเพณีไทยเกี่ยวกับการคู่สมรส วิถีหนึ่ง วิถีแต่งงาน โดยครูให้นักเรียน
 ภูษาทิวี่ประกอบจากภาพพลิก. (Flip Chart)

4. ครูบรรยายถึงความสำเร็จในชีวิตของคู่สมรสว่า ขึ้นอยู่กับการปรับตัวของคู่สมรสต่อสภาพปัญหา เหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม ครูเสนอหลักกว้าง ๆ ว่า คู่สมรสจะต้องปรับตัวในเรื่องใดบ้าง
5. ครูสรุปการวางตัวต่อเพศตรงข้าม หลักการเลือกคู่ครอง ความหมายของการสมรส การปรับตัวต่อชีวิตสมรสจากแผนภูมิ (Chart)

อุปกรณ์การสอน   1. ภาพพลิก (Flip Chart)
                              2. แผนภูมิ (Chart)

ประเมินผล   จากการร่วมอภิปรายและการทบทวนปัญหาของนักเรียน

เรื่อง	การวางแผนครอบครัว
เวลา	60 นาที
จุดมุ่งหมาย	1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการวางแผนครอบครัว 2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงสาเหตุและประโยชน์ของการวางแผนครอบครัว
เนื้อเรื่อง	- ความหมายของการวางแผนครอบครัว ประโยชน์ของการวางแผนครอบครัว - วิธีการวางแผนครอบครัว วิธีฝ่ายชายเป็นฝ่ายไข่ และวิธีที่ฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายไข่

การเพิ่มประชากรของประเทศไทยปัจจุบันได้เป็นไปอย่างรวดเร็วมาก ทั้งนี้เพราะการแพทย์และการสาธารณสุขเจริญมากขึ้น ทำให้อัตราการตายของประชากรอันเนื่องจากรอคายไข้เจ็บต่าง ๆ ลดลง อายุเฉลี่ยของประชากรก็เพิ่มขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้จึงอาจเกิดภาวะประชากรล้นประเทศ โดยที่ปริมาณขนาดของประชากรไม่ได้สัดส่วนกับทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ ปัญหาต่าง ๆ จึงตามมาอีกมากมาย เช่น ปัญหาทางด้านการศึกษา การสาธารณสุข เศรษฐกิจ และสังคม รัฐบาลได้ตระหนักในปัญหาข้อนี้เป็นอย่างดี จึงได้เริ่มหาทางแก้ไขเรื่อยมา โดยพยายามลดอัตราการเพิ่มของประชากรให้โดยลำดับ เพื่อให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การศึกษาและบริการสาธารณสุข การแก้ปัญหาการเพิ่มประชากรวิธีที่ดีที่สุดซึ่งนิยมใช้กันทั่วไปก็คือ "การวางแผนครอบครัว" เพราะเป็นวิธีการลดคนเพิ่มประชากรได้และถูกต้องตามหลักศีลธรรมและมนุษยธรรม (การวางแผนครอบครัว หมายถึง การที่ผู้สมรสหรือสามีภรรยาคิดไว้ล่วงหน้าว่าจะมีลูกเมื่อใดบ้าง และจะมีลูกจำนวนกี่คน)

ประโยชน์ของการวางแผนครอบครัว

1. การวางแผนครอบครัวช่วยให้ผู้สมรสที่เพิ่งแต่งงานและอยู่ด้วยกันใหม่ ๆ ได้มีโอกาสปรับตัวเข้าหากัน เข้าใจและรู้เรื่องถึงสภาวะอารมณ์และถึงอื่น ๆ ของแต่ละฝ่ายได้ก็ก่อนที่จะมีลูก
2. การวางแผนครอบครัวจะช่วยผู้ใหญ่คนในครอบครัว ซึ่งได้แก่พ่อแม่และลูก มีความเป็นอยู่ที่ดีตามสมควรแก่ฐานะ เพราะเมื่อมีลูกน้อยคน พ่อแม่จะสามารถเลี้ยงลูกให้การศึกษาลูกทุกคนถึงขั้นสูงได้ ทำให้ลูก ๆ มีอาชีพที่ดี และมีความสุขในอนาคต
3. การวางแผนครอบครัวช่วยให้พ่อแม่เว้นระยะการมีลูก หรือสามารถจำกัดขนาดของครอบครัวได้ตามต้องการ มีไข้อยู่ให้มีลูกมากเกินไปจนต้องเลี้ยงดูไปความยุ่งยากกรรม ซึ่งทำให้เกิดความไม่สะดวกที่ไม่กำหนด
4. การมีลูกดีและมีลูกหลายคนจะเป็นภาระหนักในการหาเงินของพ่อแม่ การมีลูกแต่พ่อแม่จะช่วยให้เป็นพ่อแม่ไม่ต้องประสบปัญหาทางการเงิน และสามารถจะเลี้ยงดูลูกให้เจริญเติบโตได้เป็นอย่างดี
5. การมีลูกดีและมีลูกหลายคน จะทำให้ผู้ใหญ่เป็นผู้สุขภาพทรุดโทรม หากเว้นระยะการมีลูกให้ห่าง ร่างกายของแม่มีโอกาสพักผ่อนและแข็งแรง เช่นเดิม

วิธีการวางแผนครอบครัว

เมื่อผู้สมรสตัดสินใจวางแผนครอบครัว ควรจะไปปรึกษาแพทย์และพยาบาลเพื่อรับคำแนะนำที่ถูกต้องและเหมาะสม เพราะวิธีการวางแผนครอบครัวนั้นมีหลายอย่าง แพทย์หรือพยาบาลจะได้นแนะนำให้เหมาะสมแต่ละคู่สมรสโดยเฉพาะ เมื่อผู้สมรสยังไม่พร้อมที่จะมีบุตร หรือต้องการจำกัดขนาดของครอบครัวให้แน่นอน ควรจะไปขอรับบริการวางแผนครอบครัวที่สถานหน่วยงานต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาล ศูนย์การแพทย์และอนามัย สถานีอนามัย สำนักงาน ผดุงครรภ์ ศูนย์บริการสาธารณสุข ศูนย์อนามัยแม่และเด็ก

วิธีคุมกำเนิดที่ใช้ในการวางแผนครอบครัวมีดังนี้

1. วิธีฝ่ายชายเป็นผู้ใช้ ได้แก่
  - 1.1 วิธีผ่าตัดทำหมัน
  - 1.2 วิธีใส่ปลอก หรือถุงยางอนามัย
2. วิธีฝ่ายหญิงเป็นผู้ใช้คือ
  - 2.1 การกินยาคุมกำเนิด
  - 2.2 การใส่ห่วงอนามัย
  - 2.3 การผ่าตัดทำหมัน

นอกจากนี้ยังมีวิธีอื่น ๆ อีกแต่เป็นที่ใดผลน้อย และไม่ใครเป็นที่นิยมกันมากนัก เช่น การรวมเพศบางระยะ (การใส่วิธิน้ำมัน) การใส่ยาฉีดคุมกำเนิด การใส่หมวกยาง การสวนล้างช่องคลอด การใส่ยาเม็ดมีฟอง หรือเมล็ดใส่ในช่องคลอด เป็นต้น

การผ่าตัดทำหมัน คือวิธีป้องกันการมีลูกแบบถาวร อาจทำให้ฝ่ายชายและฝ่ายหญิง ถ้าฝ่ายชายเป็นผู้ทำหมัน แพทย์จะผ่าตัดกินเวลาเพียงประมาณ 10 นาทีเท่านั้น และไม่จำเป็นต้องใช้ยาชาดม หลังจากนี้ร่างกายเพียงสัปดาห์เดียวก็จะทำงานได้ปกติ โดยแพทย์จะตัดท่อนำเชื้อสุจิให้ขาดจากกัน เพื่อป้องกันมิให้ตัวสุจิออกจากลูกอัณฑะไปสู่ถุงพักน้ำเชื้อ ดังนั้นเวลารวมเพศ ฝ่ายชายก็จะคงหลังนำเชื้อมาตามปกติ แต่ในน้ำเชื่อนั้นไม่มีตัวสุจิ

ถ้าฝ่ายหญิงเป็นผู้ทำหมัน แพทย์จะผ่าตัดหรือผูกท่อรังไข่หรือปลอกหลอดเพื่อไม่ให้ไข่ตกในโรงพยาบาลเพียงไม่กี่วันเท่านั้น ก็จะหายเป็นปกติ โดยเฉพาะถ้าไปแพทย์ผ่าตัดทำหมันหลังคลอดภายใน 24 - 48 ชั่วโมง ก็จะยิ่งสะดวกมาก เพราะแพทย์จะใช้เวลาเพียง 10 - 20 นาทีเท่านั้น และการคลอดบุตรก็ท้องพักที่นอนอยู่แล้ว นอกจากนี้การผ่าตัดทำหมันทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิงไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใดๆทั้งร่างกายและจิตใจ

การใส่ปลอกและถุงยาง ปลอกหรือถุงยางอนามัยมีลักษณะเป็นถุง ทำด้วยยางบาง ๆ ยืดได้ มีขนาดพอดี ใช้สวมอวัยวะสืบพันธุ์ฝ่ายชายเมื่อพร้อมที่จะรวมเพศกับภรรยา เพื่อป้องกันมิให้ตัวสุจิเข้าไปในโพรงมดลูก

การรับประทานยาคุมกำเนิด ยาคุมกำเนิดคือ ยาเม็ดที่ฝ่ายหญิงใช้รับประทาน ทุกวันเพื่อป้องกันมิให้มีบุตร โดยยาเม็ดจะควบคุมหรือป้องกันมิให้ไข่ตกจากรังไข่ เพราะยานี้ประกอบด้วยสารฮอร์โมน ซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับฮอร์โมนเพศที่ร่างกายมนุษย์ (สตรี) ผลิตขึ้นมาตามธรรมชาติ ในสตรีที่กำลังตั้งครรภ์จะมีฮอร์โมนเพศชนิดนี้สูงทำหน้าที่ ควบคุมหรือหยุดยั้งมิให้ไข่ตก โดยทั่วไปการรับประทาน ยาคุมกำเนิด หรือการใช้ ยาเม็ด เป็นวิธีที่ปลอดภัยในการป้องกันการตั้งครรภ์และปลอดภัยกว่า สตรีส่วนใหญ่จึงมัก นิยมใช้ยาเม็ดกันมาก อย่างไรก็ตามครั้งแรกที่จะใช้ยาเม็ดเพื่อคุมกำเนิดควรจะไปปรึกษาแพทย์ เสียก่อน แพทย์จะบอกได้ว่า สตรีนั้นจะใช้ยาเม็ดใดหรือไม่ และยาเม็ดชนิดใดจึงจะเหมาะสม สตรีบางคนรับประทานยาเม็ดแล้วอาจมีอาการข้างเคียง เช่น เวียนศีรษะ คลื่นไส้ หรือ ประจำเดือนน้อยกว่าปกติ แต่อาการเหล่านี้จะหายไปไม่ช้า ถ้าไม่หายแพทย์ก็จะแนะนำให้ เปลี่ยนยาใหม่ นอกจากนี้บางคนอาจใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดไม่ได้ เช่น ผู้เป็นโรคเกี่ยวกับไต ตับ และโรคความดันโลหิตสูง เป็นต้น

ห้วงอนามัย คือเขตต์พิเศษหนึ่งที่มีลักษณะเป็นเขต งอโค้ง ทำความสะอาด มีขนาดพอเหมาะ สำหรับใส่ไว้ในโรงแรงมดลูก ที่ปลายข้างหนึ่งของห้วงอนามัยหรือขลิบไส้จะมี ปลายในอดบนงอโค้ง การใส่ห้วงอนามัยช่วยป้องกันการตั้งครรภ์ได้มาก เป็นวิธีประหยัด ไม่ยุ่งยากเพราะใส่ห้วงครั้งเดียวใช้ตลอดไปโดยไม่ต้องเปลี่ยนใหม่ สำหรับการใส่ห้วง อนามัยนั้นแพทย์จะตรวจร่างกายเสียก่อน เพื่อให้เห็นใจว่าผู้ใส่จะสบายดี แล้วจึงใส่ห้วงให้ โดยการสอดเข้ามาของตลอดเข้าไปในโรงแรงมดลูก ภายในเวลาพานาทีเท่านั้น

วิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในการป้องกันการตั้งครรภ์ หรือการคุมกำเนิดเหล่านี้ มีความยุ่งยาก เพื่อป้องกันมิให้ตัวอสุจิของฝ่ายชายมีโอกาสเข้าไปผสมที่ปากมดลูกของฝ่ายหญิง เพราะความปกติ ฝ่ายหญิงจะตั้งครรภ์จากท่อไข่และอสุจิได้ผสมกันเท่านั้น วิธีป้องกันเหล่านี้จำเป็นต้องเลือกให้ เหมาะสมสำหรับแต่ละคนเพราะไม่อาจกล่าวได้ว่า วิธีใดดีที่สุด วิธีใดอาจเป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับ คนหนึ่ง แต่อีกวิธีหนึ่งอาจเป็นวิธีที่ดีที่สุดและเหมาะสมที่สุดสำหรับอีกคนหนึ่งก็ได้ แนวทางการวินิจฉัย ของแพทย์หรือเจ้าหน้าที่อนามัย

- กิจกรรมการสอน
1. นำเข้าสู่บทเรียน โดยการเสนอบทความจากหนังสือ หรือวารสาร ที่เกี่ยวกับปัญหาที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ คือปัญหาการเพิ่มขึ้นของประชากรที่ไม่สมดุลกับทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ อันก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการศึกษา
  2. ครูบรรยายถึงสาเหตุของการวางแผนครอบครัว แล้วให้นักเรียน รวบรวมข้อโต้แย้งประโยชน์ของการวางแผนครอบครัว
  3. ครูบรรยายถึงการวางแผนครอบครัวโดยวิธีคุมกำเนิดแบบต่าง ๆ โดยการอธิบายประกอบการใช้ภาพพลิก (Flip Chart) และ ใหญ่อุปกรณ์การคุมกำเนิดที่เป็นจริง เช่น ห่วงอนามัย ยาเม็ดคุมกำเนิด ถุงยางอนามัย
  4. ครูตั้งปัญหาให้นักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญและวิธีการวางแผนครอบครัว ให้นักเรียนช่วยกันตอบ แล้วให้ชมภาพยนตร์เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ใช้เวลาประมาณ 15 นาที
- อุปกรณ์การสอน
1. ภาพพลิก
  2. อุปกรณ์การคุมกำเนิด
  3. ภาพยนตร์
  4. ขุ่ยสารของโครงการวางแผนครอบครัว กระทรวงสาธารณสุข
- ประเมินผล
- จากการซักถามปัญหาและการตอบปัญหาของนักเรียน.

จุดมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติด้าน
เพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์
จังหวัดฉะเชิงเทรา

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม
โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีสุ่มแบบระดับชั้น (Stratified Random Sampling)
กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน
เป็นนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 15 คน ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่
ทัศนคติด้านเพศศึกษา เพศของนักเรียน และกลุ่มของนักเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการ
รวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามทัศนคติที่ผ่านการจกัใหม่การสอนเพศศึกษา และบทเรียน
เพศศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเพื่อใช้สอนนักเรียนในกลุ่มทดลอง ในเวลา 10 ชั่วโมง
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงกลุ่มทดลองและนักเรียนชายกลุ่มควบคุม
มีแนวโน้มทัศนคติเชิงนิยมนอก การสอนเพศศึกษา
2. นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อเพศศึกษา
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงกลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติภายหลัง
การสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF CHANGING ATTITUDE TOWARDS SEX EDUCATION OF MATTAYONSUKSA 3
STUDENTS IN BENJAMARACHARUNGSARIT SCHOOL, CHACHAENGSAO

AN ABSTRACT

BY

RAKWONG BHODHISARN

Presented in partial fulfillment of the requirements

for the Master of Education degree

at Srinakharinwirot University

March 1981

ABSTRACT

The purpose of the study was to determine about changing attitude towards sex education of Mattayomsuksa 3 students in Benjamaracharungsarit school, Chachoengsao.

The samples selected to participate in this study were Mattayomsuksa 3 students in Benjamaracharungsarit school, Amphur Muang, Changwat Chachoengsao. Sixty students were selected by the method of Stratified Random Sampling. The samples were divided into two groups, an experimental group and a controlled group. There were 30 students in each group, 15 males and 15 females. The variables employed were attitude towards sex education, sex and groups of students. Sixty Benjamaracharungsarit students were asked to answer the questionnaire about the attitude towards sex education. After answering the questionnaire, the experimental group had been taught by the investigator for 10 hours of sex education.

In this study, The Analysis of Variance (Repeated Measurement) was used to determine the variation of students' attitude scores, classified by sex and groups of students.

The results were as follows :

1. Both male and female students in the experimental group and only male students in the controlled group tended to have positive attitude towards sex education.

2. The changing attitude towards sex education in both groups, the experimental group and the controlled group were significant differences at .01 level.

3. The changing attitude towards sex education of male and female students in the experimental group were significant differences at .01 level.
